

[1992 மார்ச் 23]

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“நாகப்பட்டினம் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக பிற்படுத்தப்பட்டோர் வளர்ச்சிக்காக அதிக அளவில் சிறு தொழில்களுக்கு பண முதலீடு செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து” விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், சீர் மரபினர் முதலியோர் நலன் பற்றிய 32 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 36,93,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினர் முதலியோருடைய துறையின் கீழ் இந்த மானியக் கோரிக்கை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு ஒன்று அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளில், தமிழிலே இருக்கின்ற அந்தக் குறிப்பை நான் இந்த அவையிலே ஆற்றிய உரையாகக் கருதி, அதைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைத் தொடர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துகள் தெரிவிக்கிற பொழுது அந்தக் கருத்துக்களையொட்டி இறுதியில் அரசின் சார்பிலே விளக்கங்களை அளிப்பதற்கு விரும்புகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. உ. பலராமன்.

திரு. உ. பலராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினர் நலத்துறைக்காக இந்த மானியக் கோரிக்கை எண் 32-ன் மீது பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

703-704 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1992 மார்ச் 23] [திரு. உ. பலராமன்]

பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர், கல்வி யாலும், சமூக அந்தஸ்தாலும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்கிற விளக்கத்தோடு தொடங்குகின்ற இந்த உரையில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை செவ்வனே பிரித்து அளிக்கப் பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் முடிந்த அளவு ஒவ்வொரு ஆட்சியும் இதனுடைய தொகையைக் குறைந்தபட்சம் அதிகப்படுத்தி வந் திருக்கின்றன. அந்தவகையில் இந்த ஆட்சியும் அதைச் செய்தது கண்டு நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-05

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் பல திட்டங்களை அறிவித்திருந்தாலும் சிலவற்றை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

படிப்புதவித் தொகைகள் என்கிற தலைப்பின் கீழ் வருகிற இடங்களிலெல்லாம் சென்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினுடைய ஆட்சியில் அளிக்கப்பட்ட பெற்றோர் வருமானம் 12,000 என்று இருப்பதை 24,000 ஆக உயர்த்துவது சாலப் பொருந்தும் என்று நான் கருதுகிறேன் காலநிலைமைக்கேற்றவாறு

மேலும், இலவசக் கல்வி என்கிற தலைப்பில் பொறியியல், மருத்துவம், வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவம், சட்டம் ஆகிய தொழில் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவ, மாணவியருக் குப் பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு இலவசக் கல்வி அளிக்கிறபொழுது, அந்த நிபந்தனையும் 12,000 பெற்றோர் வரவு என்று இருப்பதை 24,000 ஆக உயர்த்தப்பட வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவ, மாணவியர்களுக்காகப் பல்வேறு சலுகைகளை அளித்திருக்கிற இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்ட டிருக்கிறேன்.

உணவு மானியம் என்கிற தலைப்பில், தனியாரால் நடத்தப் படும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட 39, மாணவ, மாணவியர் விடுதிகளில் தங்கியுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ, மாணவியர் ஒவ்வொருவருக்கும் உணவுச் செலவிற்காக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 70 வீதம் ஓராண்டில் 10 மாதங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற தொகை மிகக் குறைவு. ரூ. 70 என்று இருப்பதை நான் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 என்கிற வகையில் 300 ஆக மாற்றுவது நலமாக இருக்கும் என்கிற என் வேண்டுகோளோடு, அதிலும் பெற்றோர் வரு மானம் ரூ. 12,000 என்று இருப்பதை ரூ. 24,000 ஆக உயர்த்தி தர வேண்டுகிறேன்.

[திரு. உ. பலராமன்]

[1992 மார்ச் 23]

ஊக்கப்படுத்துகிற வகையில் மாணவர்களுக்குப் பரிசுத் தொகைகள் அளிக்கப்படுவதை பாராட்டுகிறேன்.

அரசு மாணவ, மாணவியர் விடுதிகளில் தங்கிப் படிப்பதற்கு அந்தப் பிள்ளைகளுக்கும் அதே ரூ. 12,000 என்று வருகிற இடத்தில் ரூ. 24,000 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிய விடுதிகள் தொடங்கப்படும் என்கிற அறிவிப்பை நான் வரவேற்கிறேன்.

விடுதிகள் சரியாக இல்லை. பல அடிப்படை வசதிகள் இல்லை என்கிற பல்வேறு குறைபாடுகளை என்னிடத்திலே தெரிவித்திருந்தார்கள். ஆனால் இங்கே உரையிலேயே, மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவுரையின்படி இத்துறையின் கீழ் நடத்தப்பட்டு வரும் அனைத்து விடுதிகளிலும், தண்ணீர், மின்சாரம், கழிப்பறை போன்ற அடிப்படை வசதிகள் உள்ளனவா என்பதை தனி அலுவலர் ஒருவர் நேரில் சென்று விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளார் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் குறைபாடுகள் நீக்கப்படுவதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளையும், பெற்றோர் பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்து ஒரு பராமரிப்பு—சீரமைப்புக் குழுவை நிறுவுவதற்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல, தங்கிப் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு நூலகங்கள் ஏற்படுத்தித் தருவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

முற்பகல் 11-10

இன்னொரு இடத்தில், விடுதியில் தங்கிப் படிக்கிற மாணவ மாணவியருக்கு அளிக்கப்படுகிற வசதிகளையும், பண வசதியையும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்துவது நியாயமாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, தொழில் கருவிகளை இலவசமாக வழங்குதல் என்ற தலைப்பில் முடி திருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர் மற்றும் போயர்களுக்கு முறையே முடி திருத்தும் கருவிகள் அடங்கிய பெட்டிகள், துணி தேய்ப்புப் பெட்டிகள், கல்லுடைக்கும் கருவிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன; தொழில் கருவிகள், ஆண்டு வருமானம் ரூ. 6,400 இருந்தால் தான், இலவசமாகக் கொடுப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்றிருப்பதை, ஆண்டு வருமானம் ரூ. 6,400 என்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தினால் சாலப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற அந்த வசதிகளைப் பெறுகிறவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக 5 ஆயிரம் பேர்; அதை இரட்டிப்பாக ஆக்கினால், என்னுடைய பாராட்டுதலை அதற்காக

1992 மார்ச் 23] [திரு. உ. பலராமன்]

நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருப்பேன். இப்படி சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், சலவையகம் வைத்திருப்பவர்க்கும், முடி திருத்தகம் வைத்திருப்பவர்க்கும், நடமாடும் சலவையகம் வைத்திருப்பவர்க்கும் கொடுக்கப்படுகிற தொகைகள் ரூ. 5,000 அதில், அரசு மானியம் ரூ. 1,500 என்றிருப்பது, இந்தக் காலக் கட்டத்தில் அவர்களுக்கு மிகக் குறைந்தத் தொகையாகும். பெரும் நகரங்களில் அவர்கள் ஒரு கடையை எடுத்து நடத்துவதற்கு அது போதுமானதாக இல்லை. அந்தவகையில், கடன் தொகையை ரூ. 50 ஆயிரமாகக் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சலவையாளர்களுக்கும், முடி திருத்துவோர்க்கும் அரசு கட்டுகிற வணிக வளங்கத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு இடம் தனியாக ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரில், சலவையாளர்கள் துணி துவைக்க பல பகுதிகளில் நல்ல தண்ணீர் வசதி இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் அவர்கள் கூவத்தில் வருகிற அந்த தூர்நாற்றம் அடிக்கும் தண்ணீரிலேயே துணி துவைக்கிறார்கள். அதனால், தோல் வியாதிகள் அதிகம் வருகிறது என்பதை இந்த அவைக்கு நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், இதுவரை உலகத்தில் முதல் தொழில் என்று சொல்லப்படுகிற மண்பாண்டத் தொழிலுக்கு ஒரு புதிய உத்வேகத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். கையிலே சுற்றுகிற அந்தச் சக்கரத்திற்குப் பதிலாக மோட்டார் பொருத்திச் சுற்றுகிற ஒரு சக்கரமாக அமைப்பதற்கு ரூ. 5 ஆயிரம் விலையில் அவர்களுக்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிவித்ததற்காக அவர்கள் சார்பிலே நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல், இதரத் திட்டங்கள் என்கிற தலைப்பில் கைத் தறித்துறை, கதர் மற்றும் கிராமத் தொழில் துறை, மீன் வளர்ச்சித் துறை, ஊரக வளர்ச்சித் துறை என்ற பல்வேறு அரசுத் துறைகளில் நல்ல திட்டங்களினால், பெரும்பாலோர் பிற்படுத்தப்பட்டோரே பயனடைந்தாலும், இதுவரை எந்த பயனும் அடையாத இனத்தவர், பிற்படுத்தப்பட்டோரிலும், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோரிலும் உண்டு. அம்மாதிரி இனத்தவரை அடையாளம் காண, விரிவானதோர் ஆய்வு இத்துறையால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்ற ஒரு அறிவிப்பை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சில சமூகங்களுக்கு இந்தத் தமிழகத்தில் ஒரு அரசு ஒன்று இருப்பது என்கூடத் தெரியாத நிலையில், அப்படிப்பட்ட சமூகங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி மக்களால் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைவிட, அவர்கள் மலைப் பகுதியிலே மற்ற பகுதிகளிலே ஒதுங்கி வாழ்கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. அவர்களைக் கண்டு, அறிந்து, இந்த ஆட்சி, இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்

[திரு. உ. பலராமன்]

[1992 மார்ச் 23]

படுத்தவும், அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை சரியான முறையிலே புள்ளி விவரம் எடுக்கவும் முற்படுவது கண்டு, நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முற்பகல்—11-15

அதேவேளையில் அவர்களிடத்திலே இன்னொரு வேலையையும் தரலாம். ஜாதிசுள் என்று வருகிறபோது, அவர்கள் கொடுக்கிற எண்ணிக்கை என்பது தமிழகத்தினுடைய மக்கட்தொகையை விட பல மடங்கு இருக்கிறது என்கிற குறைபாடு இருக்கிறது. அந்தக் குறைபாட்டை நீக்க வேண்டுமானால் இப்போது எடுக்கப்படுகிற இந்தப் புள்ளி விவரங்களோடு தமிழகம் எங்கும் ஜாதிவாரியான புள்ளிவிவரங்களையும் எடுப்பதற்கு இதை யெல்லாம் பயன்படுத்தலாம் என்ற என்னுடைய யோசனையைத் தெரிவித்து, அனைத்திந்திய பணிகளுக்கான சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டங்கள் என்று வருகிறபோது, மாணவ, மாணவியர் ஒவ்வொருவருக்கும் 250 ரூபாய்க்கு மேற்படாத வகையில் உணவுக் கட்டணமும், இவ்வசமாகத் தங்க இட வசதியும் அளிக்க அரசு வகை செய்துள்ளது என்கிற அறிவிப்பில், அந்த 250 ரூபாய் என்றிருப்பதை 600 ரூபாயாக உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், அதைத் தொடர்ந்து வருகின்ற இடத்தில் பெற்றோரதுவருமானம் ரூ.12,000 என்றிருப்பதை ரூ.24,000 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அளிக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களில் மத்திய அரசு நிதி உதவி மூலமாகவும், சில தனியார் கல்லூரிகளின் வழியாக சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டங்களைப் பல்வேறு மாநிலங்கள் நடத்தி வருகின்றன. இம் மாநிலத்தில் வாழும் சிறுபான்மை இன மாணவ, மாணவியரும் பயன்பெறும் வகையில் இவ்வரசு மத்திய அரசினை அணுகி. தனிப் பயிற்சி நிலையங்களை அமைத்திட வழிவகுத்துள்ளது, சென்னை புதுக் கல்லூரியிலும், ஜஸ்டிஸ் பஷீர் அகமது சையத் பெண்கள் கல்லூரியிலும் மத்திய அரசின் உதவியால் இங்கே அமைக்கப்படுகிறது என்கிற செய்தியை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்து கரையோர மீன்பிடி மீனவர்களுக்கு உள்ள வசதிகள் உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை என்கிற குறைபாடு இருக்கிறது; அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குகிற வகையில் அவர்களுக்கு இலவச வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கியிருக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு ஊர்களில் உள்ள குளங்கள் ஏரிகள் போன்ற பகுதிகளில் மீன் பிடிக்கின்ற மொத்த உரிமையை வழங்கவும், தனியாக, புதியதாக, குளங்களை ஏற்படுத்தி, இறால் மீன் வளர்ப்பு போன்றவற்றை செய்து வருவதற்காக அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1992 மார்ச் 23] [திரு. உ. பலராமன்]

அதேபோல், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோரான வன்னியர் களுடைய கோரிக்கையில், குறிப்பாக, செங்கல்வராய நாயக்கர், கோவிந்த நாயக்கர் அவர்களுடைய உயில்களில் குறிப்பிட்ட அந்தச் சொத்துக்கள் பச்சையுப்பர் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தாலும், அவர்களுடைய உயிலின்படி தங்களுடைய சமூகத்தவருக்கு இது உதவ வேண்டும் என்கிற உணர்வோடு இருந்த அந்தக் கருத்துக்களைத் தமிழக அரசு ஒரு நேரத்தில் செய்ய முற்பட்டபோதும் அது மாறுபட்டு, தனிக் குழுவாக அமைப்பதற்கு முயற்சித்தபோதும் மாறுபட்டு, யாருடைய தூண்டுதலினாலோ அது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்யப்பட்டு, இதுவரை ஒரு தனி குழுவாக இருந்து நிர்வகிக்கப்பட வேண்டுமென்கிற உத்தரவு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கல்லி நிறுவனம் கல்லூரியாக மாறுவதற்கு, அந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தை கல்லூரியாக மாற்றுவதற்கு மறைந்த அவர்களுடைய விரும்பப்படியே தனி டிரஸ்டாக அறிவித்து, அந்த டிரஸ்டுக்கு அவர்கள் விரும்பிய சமூகத்தவர்களையே அந்த உயிலில் உளரப்படியே அந்த சமூகத்தவர்களுக்கே வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒட்டுமொத்தமாக இந்த பிற்பட்டோர் என்று வருகிறபோது தமிழகத்தில் 80 சதவீத மக்கள் இருப்பார்கள். முழுமையாக எல்லா காலங்களிலும், எல்லா பலன்களையும் அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இந்த அரசு அவர்களுக்காக தனி கவனம் செலுத்தி கைதூக்கி விடுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள நரிக்குறவர், போயர், ஒட்டர் ஆகியவர்களை எல்லாம் மலைவாழ் மக்களோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று பரிந்துரைக்க வேண்டுகிறேன். ஏற்கெனவே நரிக்குறவர், சலவையாளர், மீனவர், நாவிதர் ஆகிய இந்த நால்வரையும் சேர்க்கவேண்டும் என்று மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைத்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். தமிழக அரசும் ஏற்கெனவே நரிக்குறவர்களுக்கும் மலைவாழ் மக்களோடு சேர்த்து நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பரிந்துரைத்தும் இதுவரையில் அது ஒரு உத்தரவாக வெளிவரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இவ்வாறு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிற பல சமூகங்களை பொறுத்தவரையில் அந்த சமூகத்திலே உள்ள உட்பிரிவுகள் சில விட்டுப் போய்விடுகின்றன. அந்த உட்பிரிவில் உள்ளவர்களுக்கு தாங்கள் எந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது கூட தெரியாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில் ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் நான் இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முற்பகல் 11-20

யோகீஸ்வரா என்று மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறது. அதனுடைய உட்பிரிவில் ஆண்டி, பண்டாரம்

[திரு. உ. பலராமன்] [1992 மார்ச் 23]

என்று தனியாக இருந்து, அந்த இரண்டையும் சேர்த்து ஆண்டிப் பண்டாரம் என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரிவுகளில் வருகிறவர்களில் ஒரு பிரிவினர் வீர சைவர். அவர்கள் உட்பிரிவாக இருந்தாலும் அவர்களைத் தனியாக இதுவரையில் பாவித்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்று விழிப்பு பெற்று அவர்கள் சாதிச் சான்றிதழ் பெற வட்டாட்சியரிடத்திலே போகிறபோது அவர்கள் மறுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள ஆண்டிப்பண்டாரம் என்று வழங்குகின்ற அவர்களுடைய சாதிச் சான்றிதழில் ஒரு பகுதியில் வீர சைவர் என்று அடைப்புக்குறிகளுக்குள் போட்டு அவர்களுக்கு வழங்கலாம். அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்து ஜி.ஏ.எஸ்., ஜி.பி.எஸ்., வங்கி கமிஷன், இரயில்வே போர்டு ஆகியவற்றிற்காகப் பயிற்சி பெறும் மாணவர்களின் உதவித் தொகையை ஏற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டு இருக்கிறேன். அவ்வாறு பயிற்சி பெற்று வெளியே வந்தவர்கள் எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்தத் துறைகளில் எவ்வளவு பேர் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்கிற கணக்கு தெரியவில்லை என்று ஆதங்கப்படுகிறார்கள். கல்வூரிகள், கழகங்கள், மாநகராட்சிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் அரசு உதவி பெறும் நிறுவனங்கள் ஆகிய அத்தனையிலும் நியமிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரிகளை இனவாரியாக அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்பவர்களுக்காக தொன்றுதொட்டு, கம்யூனல் ஜி.ஒ.,-வில் தொடங்கி, பெரியாரும், பேரறிஞர் பெருமகனாரும் இதற்காக உழைத்ததிலிருந்து, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்கிற பட்டியலைத் தனியாக அறிவித்ததிலிருந்து, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலுக்காக, பிற்படுத்தப்பட்டோருக்காக துணிந்து 50 சதவீதம் என்று அறிவித்ததிலிருந்து மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக் கூட்டமைப்பின் சார்பில் தொடர்ந்து வாதிடக் வந்ததன் விளைவாக மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் சீர் மரபினருக்கு 20 சதவீதம் தனி விழுக்காடு செய்தது வரையில் அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் இந்த நேரத்தில் நான் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற, சீர் மரபினரைத் தனியாகப் பிரித்து இன்னும் சில இனங்களை அதோடு சேர்த்து அவர்களுக்குத் தனி விழுக்காடாக ஒதுக்கித் தரவேண்டும். மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு ஒரு தனி விழுக்காடும், சீர் மரபினரோடு சில சமூகங்களைச் சேர்த்து, குறிப்பாக இன்றைக்கு அரசு என்றால் என்னவென்றே தெரியாமல் அப்பாவிதாக இருக்கிற மக்கள், அறியாதவர்களாக இருக்கிற மக்கள் மலைகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற மக்கள் ஆகிய இவர்களையும் எல்லாம் சேர்த்து அவர்களுக்கு ஒரு தனி விழுக்காட்டை, சீர் மரபினருக்காகவும்

1992 மார்ச் 23] [திரு. உ. பலராமன்]

ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு நான் சொன்ன அவர்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு காலத்திலும் செய்து இருக்கின்ற மாற்றத்தின் விளைவாக இந்த அரசும் தன்னுடைய கைங்கரியமாக எம்.பி.சி.-க்கும் மற்றவர்களுக்கும் தனித்தனியாக ஒதுக்கீடுகளை வழங்குவது சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இறுதியாக இங்கே ஒரு பிரச்சினையை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன், ஒரு சின்ன விஷயம்.

பிற்பகல் 11.25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையினுடைய விதிப் படி பத்திரிகையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் காண்பிப்பது எல்லாம் அவைத் தலைவரின் அனுமதி பெற்றுச் செய்ய வேண்டிய விஷயம். ஏதாவது செய்திகளைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் இம்மாதிரிப் பத்திரிகையை விரிவாகக் காண்பித்துப் பேசுவது என்பது மரபல்ல.

திரு. உ. பலராமன் : **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் பேசுகிறீர்கள். ஏதாவது தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ஏதாவது தொகுதியில் உள்ள சில பிரச்சினைகளை இந்தமாதிரி மானியக் கோரிக்கையிலே சேர்த்துச் சொல்வது உண்டுதான். ஆனால் இன்னொரு அரசியல் பிரச்சினைக்குப் போகிறபோது மானியக் கோரிக்கைக்கும் அதற்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை பிற்பட்டோர் நல மானியம் தொடர்பாக ஒரு அமைச்சர் இவ்வாறு தெரிவித்திருக்கிறார் என்று சொல்வது வேறு விஷயம்** என்பது பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் வராது, எனவே, வேறு பிரச்சினை இருந்தால் சொல்லுங்கள்,

திரு. உ. பலராமன் : **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து சம்பந்தம் இல்லாத பிரச்சினைக்குப் போகாதீர்கள். இதற்கும் மானியக் கோரிக்கைக்கும் என்ன சம்பந்தம்? பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கைகள்மீது பேசுகிறபோது ஒரு பத்திரிகையைத் திறந்தீர்கள்** சம்பந்தம் இல்லாத பிரச்சினை வேண்டாம். இதெல்லாம் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகிறது;

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1992 மார்ச் 23]

திரு. உ. பலராமன் : **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேறு வகையில் அதைக் கொண்டு வரலாம். இதிலே அது வராது. அதை நான் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்குகிறேன். எனவே வேறு வழியில் கொண்டு வாருங்கள். அடுத்து திரு. மா. சின்னசாமி.

திரு. ம. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற நான் முன்வருகிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகைகளைப் படிக்கும் போது தங்களிடத்தில் அனுமதி பெற்றுப் படிக்க வேண்டும் என்பது சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் பேசிய விஷயங்கள் பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்திற்கு விரோதமானது. நடைமுறைக்கு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் இன்னொரு உறுப்பினர் பேசி நம்முடைய பிரச்சினையிலே இருந்து விலகி எங்கோ போய்க் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். எனவே அந்தப் பிரச்சினையை அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நான் நீக்கி இருக்கிறேன். அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கியதை (குறுக்கீடு) மறுபடியும் எப்படி அதிலே நீங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பிரச்சினைக்கு உள்ளே செல்லவில்லை. அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்குவதற்குப் பதிலாக அது அவைக்குறிப்பிலே இடம் பெறலாம். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னால் அதுவும் இடம் பெறப் போகிறது. இரண்டும் அவைக்குறிப்பிலே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கு இருக்கிற பிரச்சினை என்னவென்றால் சம்பந்தம் இல்லாத அரசியல் பிரச்சினையைக் மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகிற

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1992 மார்ச் 23] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்புமணியம்]

போது கொண்டுவந்து விடுவது நன்றாக இருக்கிறதா என்றுதான் கேட்கிறேன். பொது விவாதம் நடக்கிறபோது, கேள்வி நேரம் முடிந்து, அதன் பின்னர் எழுப்புகிற பிரச்சினையில் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வது என்பது வேறு. மானியக் கோரிக்கையின் போது தொடர்பில்லாமல் பேசியதை அவைக் குறிப்பிலே இருக்க வைத்து இன்னொரு உறுப்பினர் அதற்குப் பதில் சொல்லி, இப்படி அந்த விவாதங்கள் நீண்டு கொண்டே போய் மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திற்குரிய நிலையிலே இருந்து திசை திரும்பிச் செல்வது நல்லதல்ல என்றுதான் நீக்கி இருக்கிறேன். அது பாராளுமன்ற மரபுக்கு முரணானது என்பதற்காக நீக்கவில்லை. அதிலே வாதப் பிரதிவாதங்கள் வந்து, அதன் காரணமாக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு பிரச்சினையிலே நாம் இங்கே வாதப் பிரதிவாதங்களை வளர்க்க வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

முற்பகல் 11-30

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: ஒரே ஒரு நிமிடத்திலே முடித்து விடுகிறேன். காலையிலே கூட பிரதமர் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தைக் குறித்து முதல்வர் அவர்களே நன்றி தெரிவித்துப் பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்கூட அதைச் சுட்டிக் காட்டி, நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சங்கடத்திற்கே இடமில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினால் ஒரே வார்த்தையில் யாராவது ஒரு அமைச்சர் அல்லது முன்னாலே இருப்பவர்களில் யாராவது ஒருவர் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் அதுவும் பதிவாகி, அந்தப் பிரச்சினை அதோடு முடிந்து விடும். நான் அவர்களுடைய உணர்வைத்தான் வெளிப்படுத்தினேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உணர்வுகளைச் சம்பந்தாசம்பந்தம் இல்லாமல் எழுப்புவது எப்படி நியாயமாக இருக்க முடியும்? இன்னொரு உறுப்பினர் அதிலே பேசுவார். அவர் சொல்கிற விமரிசனத்திற்கு இவர் பதில் விமர்சனம் செய்வார். நம்முடைய பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கையிலிருந்து விவாதம் வேறு எங்கோ செல்லும் என்பதற்காகத்தான் வேண்டாமென்று சொன்னேன். அவர்களுடைய உணர்வை எழுப்புவதற்கு எல்லா உரிமையும் உண்டு. அது பிற்பட்டோர் நலக் கோரிக்கையின்மீது வேண்டாமென்றுதான் சொன்னேன். மாண்புமிகு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர்.

*மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு இங்கே பேச முற்பட்டபோது, தாங்கள் மானியக் கோரிக்கையி

[1992 மார்ச் 23]

தொடர்பு இல்லாத வேறு அரசியல் கருத்துக்களை இப்போது தெரிவிப்பது தேவையில்லை என்கின்ற ஒரு அறிவுரையை வழங்கி, அது அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெற வேண்டாமென்று தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது தவறு அல்ல. அப்படி உறுப்பினர் அந்த உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறபோது, யாராவது ஒரு அமைச்சர் அதற்குப் பதில் அளித்தாலும் அதுவும் அதிலே இடம் பெறும். அது செய்தியாக வெளிவரும் என்று எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நீங்கள் மிகத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறீர்கள். இந்தச் சபையில் மரபுகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன, விதிகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பேசுவதற்கு என்று சில முறைகள் இருக்கின்றன. சில பொருள்களின்மீது எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு அனுமதியும் இருக்கிறது. மானியக் கோரிக்கைகள்மீது விவாதம் என்பதே குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள்மீது எழுப்புவதற்காகத் தான் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதைத்தான் நீங்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற இந்தச் செய்தி சரியானதுதானா?*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து அந்தச் செய்தியைச் சொல்ல வேண்டாம். அந்தச் செய்தியை குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கியிருக்கிறேன். அந்தச் செய்தி இங்கே வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: அதனாலே அது சரியான செய்தியா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே இந்த அவையில் அதை விவாதிப்பதும் பொருத்தமாக இருக்காது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட செய்தி, அவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்துவதாக சொன்னார்கள். அதுபோல இருதரப்பிலுமே கூட்டங்களிலே பேசுகிறார்கள். பத்திரிகையிலும் எழுதப்படுகின்ற நிலைமை எல்லாம் இருந்து வருகிறது. இது எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு வருத்தத்தைத் தரக்கூடிய நிலை தான் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி, அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இருக்கின்ற உறவு நல்லபடியாக இருக்கிறது, நல்லபடியாகத் தொடர வேண்டும் என்பதைத்

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1992 மார்ச் 23] [டாக்டர். செ. அரங்கநாயகம்]

தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் விரும்புகிறது. அதைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சொல்லாமல் இருப்பது, அதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யாமல் இருப்பது நல்லது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ம. சின்னசாமி.

திரு. ம. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை மானியக்கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்தைக் கூற முன்வருகிறேன். 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' என்று சொன்னார் திருவள்ளுவர். சமூகத்தில் இருப்பவன், இல்லாதவன் (have and have not) என்பது இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசினுடைய கடமை. தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் சமூக நீதி பெற வேண்டும் என்பதற்காக பல்லாண்டுக் காலம் பாடுபட்டார்கள் என்பது, நாட்டு மக்கள் அறிந்த ஒன்று. அவர்களுடைய வழியில் இன்றைக்கு நம்முடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோருடைய பாதுகாவலனாக இருந்து, அவர்கள் நல் வாழ்வுக்கும், மேம்பாட்டுக்கும் தன்னுடைய அரசை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11.35

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கான நாங்கள் தான் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிற அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றபோது, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமையை அறிந்து, அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற 'மண்டல் கமிஷன்' பரிந்துரையில் 27 சதவிகிதம் தான் மத்திய அரசு ஒதுக்கி அறிவித்தது. அப்போது இங்கே இருக்கிற சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம், 'பார்த்தீர்களா. பார்த்தீர்களா, மண்டல் கமிஷன் வெற்றி' என்று சொல்லி. வெற்றி விழா கொண்டாடினார்கள், ஆனால் அன்றைக்கு நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் 27 சதம் போதாது. அது 50 சதமாக பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக முதல் முழுக்கம் இட்டார்கள், முதல் உரிமைக் கரல் எழுப்பினார்கள், என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் குட்ட விரும்புகிறேன்,

கன்னியாகுமரியிலிருந்து காஷ்மீர் வரையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 50 சதவிகிதம் வேண்டுமென்று குரல் கொடுத்த ஒரே தலைவர் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி என்பதை இந்த நாடு இன்றைக்கு அறியும், அவர்கள் 50 சதம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு மத்திய அரசுத் துறையிலும், மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலும், கல்வி நிலையங்களிலும் அமல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று தமிழகத்து மக்கள் மத்தியிலே கோரிக்கை விட்டபோது, மக்கள் அதை ஆரவாரத்தோடு வரவேற்றார்கள், நான் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன். நான் சாமானியன். நான் தாழ்த்தப்பட்டவருடைய சம்பந்தி என்றெல்லாம் அரசியல் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்த சில அரசியல் தலைவர்கள் எல்லாம் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் உரிமைக் குரலைக் கேட்பிறகு கடையைக் கட்டிக் கொண்டு போன கலையை இன்றைக்கு நாடு நன்கு அறியும், அந்த வகையில் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் முற்படுத்தப்பட்ட மக்களோடு ஒன்றாகக் கல்வித் துறையிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் வர வேண்டுமென்று இன்றைக்குப் பல சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள், இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு கோரிக்கையை மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் மூலமாக இந்த அரசுக்கு வேண்டுகோளாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், கல்வியிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் பிற்பட்ட நிலையிலே இருக்கிற கொங்கு வேளாளர் கவுண்ட சமுதாயத்தை மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்து, அவர்களுக்கு மிகவும் பிற்பட்டோருக்கு அளிக்கின்ற சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

அடுத்து, ஐ.ஏ.எஸ், ஐ.பி.எஸ், தேர்வுகளில் பிற்பட்டோர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது, மற்ற மாநிலத் தாரோடு போட்டி போடக் கூடிய அளவில் இன்றைக்குத் தமிழகம் பின்னோக்கி வருவது நமக்கெல்லாம் கவலை அளிக்கிறது, அதற்குத் தனிப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதாக இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் விரைவுபடுத்தி, முனைப்போடு அதற்குண்டான காரியங்களை ஆற்றி, நம்முடைய மாணவர்கள் அகில இந்தியத் தேர்விலே மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டி போட்டு, அதிகமாக வர வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போல நம்முடைய மாநிலத்தில் நடக்கிற குரூப்-1 சர்வீஸ் தேர்வுகளிலும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் அதிக அளவில் வெற்றி பெறுவதற்கான பயிற்சி நிலையங்களையும் அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

1992 மார்ச் 23

[திரு. ம. சின்னசாமி]

அடுத்து சில சமூகங்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கின்றதா அல்லது தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கின்றதா என்பது குழப்பமாக இருக்கிறது, உதாரணமாக காட்டு நாயகர் என்ற ஜாதி இருக்கிறது, எங்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தில் குளித்தலை வட்டாரத்திலும், கரூர் வட்டாரத்திலும் காட்டு நாயகர் என்ற ஒரு இனம் இருக்கிறது, அவர்கள் அங்கே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், வேறு இடங்களில் அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். காட்டு நாயகர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சில பேர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அணுகி தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று சலுகைகளை வாங்கும்போது அதிலே சட்டச் சிக்கல்கள் வந்து விடுகிறது, எனவே காட்டு நாயகர் சமூகத்தை எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றாகப் பாவித்து, அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல உடுக்கை அடிக்கிற ஒரு இனம் இருக்கிறது, அவர்களை எங்கள் கரூர் பகுதியிலும், ஈரோடு பகுதியிலும், பம்பைக்காரர்கள் என்று சொல்லுவார்கள், அவர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்களா? தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்களா என்பது இன்றைக்கு தாலுக்கா அளவில் விசாரித்தால் குழப்பமாக இருக்கிறது,

முற்பகல் 11-40

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நான் கூட என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பம்பைக்காரர்களுக்கு வீடுகள் வேண்டுமென்று கேட்டபோது, தாசில்தார் போன்றவர்களுக்கு குழப்பம் ஏற்பட்டது, ஆகவே அரசு அதைக் கவனத்துடன் பரிசீலித்து, அந்த பம்பைக்கார சாதியினரை பிற்பட்ட வகுப்பினரில் இருக்கிறார்களா, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரில் இருக்கிறார்களா என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதைப்போல, நறிக்குறவர்கள், அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரைவிட மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு என்று வீடுகள் கிடையாது, நாடோடிகளாக இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள், அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்து, ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நறிக்குறவர்களுக்கும், கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

என்னுடைய தொகுதியில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர் விடுதி ஒன்று கரூருக்கு அருகில் 2 கிலோ மீட்டரில் தனியார் வாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது, கட்டிடத்தின் உரிமையாளர் அதை காலி செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்,

[திரு. ம. சின்னசாமி] 1992 மார்ச் 23

கிறார், ஆகவே நம்முடைய அரசு, அந்த விடுதிக்கு தனியாக நில ஆர்ஜிதம் செய்து, அந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர் விடுதிக்கான கட்டிடத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதைப்போலவே பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவிகளுக்கு என்று தனியாக விடுதி ஒன்றும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு, வே, தம்புசாமி,

*திரு, வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோர் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், பொதுவாக பிற்பட்டோருக்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிற இட ஒதுக்கீட்டு அடிப்படையில் இதுவரையில் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த விபர அறிக்கையில் சொல்லப்படவில்லை, பொதுவாக அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இட ஒதுக்கீட்டு அடிப்படையில் அவர்களுக்கு இதுவரையில் ஏற்பட்டு இருக்கிற காலியிடங்களை பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பது தான் எனக்குக் கிடைத்த தகவலாகும், ஆகவே இனியாவது அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இட ஒதுக்கீட்டு அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது தனியார் தொழிற்சாலை யாக இருந்தாலும், அவற்றிலும் இந்த விகிதாச்சார அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும், தனியார் போக்குவரத்துத் துறையாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் இந்த இட ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையில் வேலை அளிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய முன் வர வேண்டும்.

பிற்பட்டவர்கள் என்று கூறுகிறபோது, அவர்களை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும், ஒன்று கிராமப்புறத்தில் உள்ளவர்கள். இன்னொன்று கிராமப்புறத்திலேயே ஏதோ ஒரு தொழில் செய்து வாழ்பவர்கள். இப்போது வழங்கப்படுகிற சலுகைகள் நகர்ப்புறத்தில் தொழில் செய்து வாழ்பவர்களுக்குத்தான் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற பிற்பட்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு எந்த உத்தரவாதமும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பொதுவாக அவர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையினையும் இதிலே அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த

1992 மார்ச் 23

[திரு. வே. தம்புசாமி]

வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்படி சாதாரண மக்களுக்கு. பொருளாதார வசதியற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் வழங்குகிற சட்டம் இருப்பதைப்போல. அவர்களுக்கும் எதிர்காலத்தில் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றுவதற்காக அவர்களுக்கும் நிலம் வழங்குவதற்கு அரசு முன்வந்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நகர்ப்புறத்தில் வாழ்பவர்கள் இன்னமும் மற்றவர்களுக்கு அடிமையாக இருக்கிற சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய சலுகைகள் என்பது இன்றையதினம் அறிவித்திருப்பது போதாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக சலவைத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு வழங்கப் படுகின்ற கடன் ரூ. 5,000 என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரூ. 5,000-ஐ வைத்துக் கொண்டு நகர்ப்புறத்தில் சாதாரணமாக தொழில் செய்ய முடியாது.

முற்பகல் 11-45

சாதாரணமாக ஒரு சிறு இடத்தை நகரத்திலே பிடிக்க வேண்டுமென்றால் கூட பத்தாயிரம் ரூபாய் பணம் கொடுத்துத்தான் பிடிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிற காரணத்தால் சுயமாக தொழில் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அந்தக் கடன்களை அதிகரித்து அவர்கள் சுயமாகத் தொழில் செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே முடி திருத்துவோர் தங்கள் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்றால், அவர்கள் ஒரு கடையை வைக்க வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் அதிகமான வாடகையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் கடனை உயர்த்தி அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல நடமாடும் சலாவைத் தொழில் நிலையமாக இருந்தாலும் அதற்கும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் போதாது. ஏறத்தாழ ஒரு நடமாடும் சிறு சைக்கிள் ரிக்ஷா போன்ற தள்ளு வண்டியை வாங்க வேண்டுமென்றால் கூட ரூபாய் ஐந்தாயிரம், ஆறாயிரம் செலவழிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொகை இரண்டாயிரத்தை உயர்த்தி அதிகமாக வழங்க அரசு முன்வர வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் இந்த மாதிரி தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு எங்கெங்கே வாய்ப்பிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு நீர் ஆதாரங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு புறத்திலே நகரில் உள்ள குளங்களையும், கிராமங்களில் உள்ள குளங்களையும் அவர்களுக்கென்று

[திரு. வே. தம்புசாமி] [1992 மார்ச் 23]

தனியாக ஒதுக்கி அதிலே அவர்கள் தங்கள் சலவைத் தொழிலை செய்ய உத்திரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். அதே போன்று நகரத்திலும் சலவைத் தொழில் செய்வதற்கான நீர் ஆதாரங்கள் இல்லாத நிலையிலே அவர்கள் கோடைக் காலங்களில் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கென்று நீர் ஆதாரங்களை ஏற்படுத்தி சலவைத் தொழில் செய்வதற்கான குழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். திருவாரூர் நகரில் சலவைத் தொட்டிகள் கட்டப்படும் இது வரையில் வழங்கப் படாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. அந்தத் தொட்டிகள் வீணாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அதை அவர்களுக்கு உடனடியாக வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்புகளைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப் புறமாக இருந்தாலும் சரி, நகர்ப் புறமாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் குடியிருப்பு மனைகளில் தான் அவர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அதிகமானவர்கள் தனியார் வரடகைக் கட்டிடத்திலே தான் குடியிருக்கிறார்கள். அப்படி தனியார் இடத்திலே குடியிருக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு குடியிருப்பு பட்டா வழங்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக, திருவாரூர் நகரில் கோவிலுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் 350-க்கு மேற்பட்டவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். கோவிலுக்கு வாடகையைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க அரசு துரிதமாக நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற பிற்பட்டவர்கள் தனியார் நிலங்களில் குடியிருக்கிறார்கள். அப்படி தனியார் நிலத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்கு உரிமையாளர் எப்போது காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறாரோ அப்போது காலி செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதைப் போக்குதவற்கு, கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, நகரமாக இருந்தாலும் சரி, குடியிருப்பு பட்டாக்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்விச் சலுகைகள். இன்றைய தினம் கல்விச் சலுகை வழங்கப்பட்டுள்ளதைப் பற்றி அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் குறைந்த கட்டிடங்கள் தான் சொந்தமான கட்டிடங்களாக இருக்கின்றன. அதிகமான கட்டிடங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களாகத் தான் இருக்கின்றன. வாடகைக் கட்டிடங்களில் உள்ள விடுதிகளில் போதுமான காற்று வசதி கிடையாது. சுகாதார வசதி கிடையாது, தண்ணீர் வசதி கிடையாது. சில இடங்களில் அப்படிப்பட்ட விடுதிகளில் தங்கியுள்ள மாணவர்கள் குளிப்பதற்காக வெளியிடங்களுக்குச் செல்லக் கூடிய குழ்நிலைகளைப் பார்க்கிறோம். அது போன்று சுகாதார வசதியற்ற விடுதிகளிலிருந்து மாற்றி சுகாதாரமான

விவரமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1992 மார்ச் 23]

[திரு.வே. தம்புசாமி]

விடுதிகளில் அமைக்க அரசு முன் வர வேண்டும். மேலும் விரைவாக சொந்த கட்டிடங்களை சுகாதார முறைப்படி உருவாக்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று கல்விச் சலுகைகள் அளிக்க உள்ள வருமான வரம்பைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வருமான வரம்பை பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் விடுதியில் இருக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படக்கூடிய உணவுக்காக மாதம் ரூபாய் 76 என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சராசரி பார்த்தால் ஏறத்தாழ ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபாய் அந்த உணவுக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய விலையேற்ற சூழ்நிலையில் வளர்ந்து வரக் கூடிய இளம் மாணவர்கள் அவர்களுக்குத் தேவையான ஆரோக்கியமான உணவுகளை அருந்துவதன் மூலமாகத் தான் திடகாத்திரமாக வளர முடியும். ஆகவே அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உணவுக்கான ரூ. 70-ஐ உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டவர்கள் மற்றும் சீர்மரபினர் இன்றைய தினம் பல்வேறு கிராமங்களில் சிறு தொழில்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு கடன் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட, மிகவும் பிற்பட்ட மக்கள் குறிப்பிட்ட தொழில் என்று இல்லாமல் இன்றைய தினம் பல்வேறு தொழில்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பூ வியாபாரம் செய்கிறார்கள். தள்ளு வண்டியிலே வியாபாரம் செய்கிறார்கள். பழ வியாபாரம் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வியாபாரங்களில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கும் வங்கி மூலம் அரசு மானியத் துடன் அந்த கடன் வழங்குவதற்கான ஒரு உத்தரவாதம் ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு, இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட நலத்துறையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

முற்பகல் 11-50

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருமதி ரமணி நல்லதம்பி.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பிற்பட்டோர், மிகப் பிற்பட்டோர்,

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1992 மார்ச் 23]

சீர்மரபினருக்கான மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரை, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர்களுக்காக இந்த அரசு 3 வகைகளிலே செயல்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கல்வி, பொருளாதார மேம்பாடு, இதர திட்டங்கள் என்று 3 வகைகளிலே செயல்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு கல்வி ஒரு மிகப் பெரிய கருவியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே இந்த கல்விக்கு பல்வகை சலுகைகளைத் தந்து பல்வகையிலே இந்த அரசு ஊக்குவிப்பதை நான் பாராட்டுகின்றேன். அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல், பள்ளிகள், அவர்களுடைய இல்லங்கள் முதலியவற்றைப் பராமரிப்பதற்கும், அவைகளை உண்டாக்குவதற்கும் செலவு செய்கிறீர்கள். அதேமாதிரி சில கருவிகள், இலவச புத்தகங்கள், சீருடைகள், உணவுத் தொகை இப்படி பல்வேறு உதவிகளை நீங்கள் அவர்களுக்குத் தருகின்றீர்கள். அதே மாதிரி மருத்துவக் கல்வி, என்ஜினியரிங் கல்வி, வெட்ரினரி டாக்டர், அக்கிரிகல் சுரல் கோர்ட்ஸ், சட்டக் கல்வி போன்ற கல்வியைப் பயிலுவதற்கு இரண்டு நிபந்தனைகள் நீங்கள் கொடுத்து உள்ளீர்கள். அதாவது, ஆண்டு வருமானம் 12 ஆயிரத்திற்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடாது; இன்னொன்று அந்தக் குடும்பத்தில் பட்டதாரியே இருக்கக் கூடாது என்று நிபந்தனைகள் கொடுத்து உள்ளீர்கள். 'அந்தக் குடும்பத்திலே பட்டதாரியே இருக்கக் கூடாது' என்று சொல்கின்ற அந்த அம்சத்தில் நடைமுறைச் சிக்கல் இருக்கின்றது. இதை எப்படி நிரூபிப்பது? 'ஒரு மாணவனோ அல்லது ஒரு மாணவியோ என்னுடைய குடும்பத்தில் யாருமே அப்படிப் படிக்கவில்லை என்று ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுப்பதற்கென்றே இதில் சில தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது ரெவினியூ அலுவலர்களை 'பிரைப்' பண்ணி, கன்வினஸ் பண்ணக்கூடிய ஆற்றல் மிக்கவர்கள் இருக்கிறார்கள். They have mastered to art of convincing the revenue people by bribe. அவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் என்று சொன்னால், ஏற்கெனவே கற்று தேர்ச்சி பெற்று கல்விக் கூடங்களிலோ அல்லது அரசு துறைகளிலோ வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிற அந்த இனம் தான். அவர்கள் இலகுவாக அந்த தொகையைக் கொடுத்து அந்த சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்கி கல்வி கூடங்களிலே சேர்த்து விடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது, கல்வி அறிவே இல்லாத, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்கின்ற இந்த மூன்று இனத்தையும் சேர்ந்த மக்களின் மாணவர்கள் படிக்க விரும்பும்போது அந்த வாய்ப்பு கிடைப்பது பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, அதை நிவர்த்திக்கின்ற வகையிலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலேயும் 'இன்னாருடைய மகன் அல்லது மகள் இந்த விலாசத்தில் குடி இருப்பவர்கள் என்னுடைய குடும்பத்தில் கற்றவர்கள், பட்டதாரிகள் யாருமே இல்லை'

1992 மார்ச் 23]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

என அறிவித்து இருக்கின்றார்கள்; இந்தச் சலுகையைப் பெற விழைகிறார்கள் என்று பஞ்சாயத்து போர்டிலும், பத்திரிக்கைகளிலும் நீங்கள் விளம்பரம் பண்ணினால், அந்த ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்துவிடும். ஒகோ இன்னாருடைய மகன் இதற்கு முயற்சி பண்ணுகிறானா? இவனுடைய குடும்பத்தில் இன்னார் எல்லாம் படித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அதைப் பற்றி அரசுக்குத் தகவல் தருவதற்கு வழி வகுக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பக்கம் 7-ல், இலவசமாக கருவிகளை முடிதிருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளி, பேரயர்கள் ஆகியவர்களுக்கு வழங்குவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர்களுடைய நிலை மிகவும் மோசமாகத் தான் காணப்படுகின்றது. இந்த சலவைத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் பிற்படுத்தப்பட்டோர் வகுப்பில் இருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் உடுத்தி அழுக்காக ஆக்குகின்ற இந்த அழுக்குத் துணிகளை எல்லாம் சலவை செய்து தருகிற இனத்தவரை மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டியது மிக அவசியம். அது மாத்திரமல்லாமல், பேரயர்கள் என்று சொல்கின்ற கல் உடைப்பவர்களைப் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு கருவிகளைக் கொடுத்துவிடுகிறோம். அவர்கள் எதை, எங்கே போய் உடைப்பார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சலவைத் தொழிலாளர்கள் இப்போது மிகப் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலேதான் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : அமைச்சரின் தகவலுக்கு நன்றி, இந்த கல் உடைக்கும் கருவிகளை தருகின்றீர்கள், அவர்கள் எதை உடைப்பார்கள் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கெனவே, அங்கே இருக்கின்ற மலைகளில் பாறைகளில், நிலத்தில் இருப்பவைகளை எல்லாம் 99 வருட லீஸுக்கு எடுத்துவிட்டு, கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பிலே தங்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கி பெரும் செல்வந்தர்களாக ஆகின்ற ஒரு சாரார் சமுதாயத்திலே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்களுடைய ரத்தத்தை அட்டையைப் போல உறிஞ்சுகின்ற ஒட்டுண்ணியாக வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளர்கள் கொத்தடிமைகளாகக் கருதப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் வெளியிலேயும் இரவிலேயும்

விவாதமும் வார்க்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1992 மார்ச் 23]

எத்தனை மணி நேரம் உழைத்தாலும் கூட அவர்களுக்கு தகுந்த ஊதியம் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே வாழ்கின்ற அவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் அளித்து, கொத்தடிமைத்தனத்திலே இருந்து சுதந்திரம் வழங்குகின்ற ஒரு நிலை உருவாக வேண்டும். எனக்குத் தெரியும், சில கல் குவாரிகளில் எல்லாம் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் அட்வான்ஸ் கொடுத்து கூப்பிட்டுக் கொண்டு போய்விடுவார்கள், அவர்கள் தப்பி ஓடிவந்து விட்டால், பிறகு அவர்களுடைய வீட்டிற்கு வந்து பிடித்துச் சென்று, அடித்துச் சித்திரவதை செய்து திருப்பிக் கொண்டுபோய் வைத்து வேலை வாங்குகின்ற இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எல்லாம் இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த போயர்களுக்கு இந்த இந்தப் பகுதிகளில் இவர்கள் கல் உடைக்கலாம் என்ற அனுமதியை வழங்கி அவர்கள் உடைக்கிற கல்லுக்கு கனசதுரத்திற்கு இவ்வளவு, என்று வைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு, அதற்கு அரசுக்கு ஒரு தொகை, செலுத்துகிற நிலையை உருவாக்கித் தருவோமானால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-55

அதைப்போல சில சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் சரியான சலுகைகளைப் பெறமுடியாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் இன்னும் ஆய்வு செய்து அவர்களையெல்லாம் சேர்க்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. பனைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய நிலை மிகவும் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறது. ஒரு பனையில் ஏறி ஒருவர் பதநீர் எடுக்கிறார் என்றால் அந்தப் பனையில் ஒரு நாளைக்கு மூன்று தடவை ஏற வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு கடினமானத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உயிரைப் பணயம் வைத்து செய்கிறார்கள், இந்த பனைத் தொழிலில் பல உப தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஓலைப்பொருள், பனைப் பொருள், நார்ப்பொருள், தும்புப் பொருள் இப்படி பல்வேறு பொருள்களைச் செய்கிற தொழில்கள் இருக்கின்றன, அதிலிருந்து பாரின் எக்ஸ்சைஞ்ச் கூட வரவழியிருக்கிறது, எனவே, உப தொழில்கள் பல இருக்கிற காரணத்தால் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பை அது உருவாக்கித் தருகிற ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது. இந்த பனைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். நிறைய பேர் ஓலைக் குடிசைகளில் தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சோப்பு போட்ட துணியைக் கூட உடுத்தும் நிலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களை மிகப்பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1992 மார்ச் 23]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

அதுமாத்திரமல்லாமல், எங்களுடைய பகுதியில் நெல்லை மாவட்டம், இராதாபுரம் தொகுதி குட்டத்தில் உள்ள ஒருவர் ஒரு இயந்திரத்தை பணையில் ஏறுவதற்காக கண்டுபிடித்து இருந்தார். அப்படிப்பட்ட இயந்திரத்தை ஆய்வு செய்து, மற்ற தொழில்களுக்கு கொடுக்கிறீர்கள். நெசவுத் தொழிலுக்கு கொடுக்கிறீர்கள். போயர்களுக்கு கருவிகள் தருகிறீர்கள். முடிதிருத்துபவர்களுக்கு கருவிகள் தருகிறீர்கள். சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு கருவிகள் தருகிறீர்கள்.

அந்த மாதிரி பணையேறுகிற கருவியை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்து பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குவீர்களானால் மிக உதவிகரமாக இருக்கும். அதன்மூலம் அந்தத் தொழில் நசியாமல் பாதுகாக்கப்படும். ஆகவே, இவர்களுடைய இந்தப் பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்வதற்கு ஒரு வாரியம் ஏற்படுத்துவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை என்னுடைய ஆலோசனையாக, வேண்டுகோளாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பயணியர் திட்டம் ஒன்றை இந்த அரசு தந்து இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் மண் தொழிலாளர்களுக்கு மின்விசையால் இயக்கக்கூடிய சக்கரம் ரூ. 5,000 விலையில் இலவசமாகத் தருவது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். ஏனென்றால் இதற்கு முன்னால் யாரும் தரவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களை இவ்வளவு பரிவோடு பரிசீலித்து அவர்களுக்கு இத்தகைய உதவியை வழங்குகிற அரசுக்கு நன்றியை, பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பக்கம் 12-ல் சட்ட பட்டதாரிகளுக்கு சில உதவிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட பட்டதாரிகள் இந்த மூன்று இனங்களில் வருவார்களானால், பிற்பட்ட, மிகவும் பிற்பட்ட, சீர்மரபினர் பரம்பரையில் வருவார்களானால் அவர்களுக்கு 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மாதத்திற்கு 500 ரூபாய் வீதம் அதாவது வருடத்திற்கு ரூ. 6,000 வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் பயிற்சி பெறுகிற சீனியர் அட்வகேட்ஸ்களுக்கு 5,001 ரூபாய் வருடத்திற்கு 3 ஆண்டுகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இதற்காக ரூ. 5.04 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இது ரொம்பவும் குறைவு. இந்தத் துறையில் யார் வந்து சேர்கிறார்கள் என்றால், மருத்துவத் துறையில் இடம் கிடைக்காதவர்கள், அக்ரிகல்ச்சர் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காதவர்கள், வெடர்னரி கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காதவர்கள், என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காதவர்கள் இதற்கெல்லாம் தகுதி இல்லாதவர்கள் இந்தச் சட்டக் கல்லூரிக்கு வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்கள் ஊதியம் இல்லாமல் உழைக்கிறபோது சங்கடப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த 5.04 இலட்சம் ரூபாய் என்பது 45 மாணவர்களுக்குத் தான்

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1992 மார்ச் 23]

பயன் அளிக்கும். இதைப்போல சீனியர் அட்வகேட்ஸ் பயிற்சி அளிக்கிறவர்கள், ஜூனியர் அட்வகேட்ஸ்ஸை அப்பாய்ண்ட் பண்ணுகிற நிலைவருகிறபோது இவர்களுக்கு அதிகமாக வருமானம் இருக்கும். இவர்களுக்கு இந்த 5,001 ரூபாய் என்பது தேவையில்லை யென்றே கருதுகிறேன். அதையும் இணைத்து ஜாஸ்தியாக தந்து இந்த மூன்று இனத்தைச் சார்ந்த மாணவர்கள் சட்டக் கல்வியை முடித்து வருகிறவர்களுக்கு 3 ஆண்டுகளுக்கு இந்தத் தொகையை அதிகபட்சமாகத் தருகிறபோது இந்தத் துறை கொஞ்சம் கௌரவமாக மாற்றப்படும்.

கான்சர் மாதிரி ஒரு நோய் இதில் இருக்கிறது. டவுட்ஸ் அதாவது புரோக்கர்ஸ் கூவிக்ஸ் அழைக்கிறார்கள். வழக் கறிஞர்களை நாடி வருகிறபோது இங்கே வா, நான் அழைத்துப் போகிறேன். அவரிடம் போய் விடாதே என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் துறையை அசங்கப்படுத்துகிறார்கள். புரோக்கர்ஸ், டவுட்ஸ் அலைகிறார்கள். அதை சப்ரஸ் செய்ய வேண்டுமென்றால், தன்காலில் இவர்கள் நிற்கக் கூடிய தெம்போடு அப்படிப்பட்டவர்களை நாடாமல் ஊக்கு விக்க வேண்டும். அந்த நிலை வரவேண்டுமென்றால் இந்த ஜூனியர் அட்வகேட்ஸ் நிறைய பேருக்கு இந்த உதவித் தொகையை கொடுத்தாக வேண்டும் என்பதைத் தெளிவு படுத்தி, இந்தத் தொகையை அதிக சட்ட மாணவர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிறுபான்மையினர் நல ஆணையம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். இன்றைக்குச் சமூகத்திலே பார்க்கிறபோது சிறுபான்மையினர் பற்றி ஒரு தவறான கருத்து பரவலாக இருக்கிறது. நாட்டிற்கே சம்பந்தம் இல்லாதவர்களைப் போல ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. இது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயம். தேவிலால் ஒரு மடத்தனமான அறிக்கையை வெளியிட்டார். முகமதியர்கள் எல்லாம் முகமதிய நாடு களுக்குச் செல்லுங்கள். கிறிஸ்துவர்கள் எல்லாம் கிறிஸ்துவ நாடுகளுக்குச் செல்லுங்கள். அதாவது இங்கிலாந்துக்கு, அமெரிக்காவுக்குச் செல்லுங்கள் என்று பத்திரிகையில் அறிக்கை கொடுத்திருந்தார். பிறகு நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று பஸ்டி அடித்தார். இன்றைக்கு நான் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களும் இந்த நாட்டுப்பிரஜைகள் இந்த நாட்டிலே பரம்பரையாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மதச் சார்பற்ற நாடு நமது நாடு. மதச் சார்பற்ற நாடு என்று சொல்லும்போது, கிருத்துவர்களும், இந்துக்களும், ஒன்றுக்கொன்று, சம்பந்தம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில், துரப்பிரசாரம் செய்து, ஒரு இனக் கலவரத்தைத் தூண்டுகிற வகையில், ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வாரியம் நல்லமுறையில் செயல்பட வேண்டும். அப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்றால், அந்த வாரியத்திலே சிறு

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1992 மார்ச் 23]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்]

பான்மையினராக யார் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்றால், முகம்மதியர், கிருத்துவர்கள், ஜைனர்கள், பௌத்தர்கள் போன்றவர்கள்தான் அதிலே வருகிறார்கள். அவர்களைக் கொண்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாராவது இருந்தால், அவர்களையும் இதிலே இணைத்து அதை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பகல் 12-00

பிறகு, சமதர்ம சமுதாயம் பற்றி நம்முடைய அறிக்கையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், சமூக பொருளாதார ஏற்றத்திற்கு இந்தக் கல்விதான் முக்கியம். அதுதான் ஒரு பெரிய கருவி. இந்தக் கல்வி வந்தால், எல்லாம் மாறிவிடும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தால் கூட, இதுதான் உண்மை. ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவனோ, அல்லது சீர்மரபினரைச் சார்ந்தவனோ, கலெக்டராகவோ அல்லது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாகவோ வந்தால், உயர்குடியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், எந்த முற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், ஐயா என்று மிகவும் கௌரவத்தோடு அழைத்து, கண்ணியமாக அவர்களிடம் நடந்து தாழ்வோடு, பணவோடு நடக்கின்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. இந்தக் கல்வி இல்லை என்கிற நிலை வருகிற போதுதான், அவர்கள் சமுதாயத்திலே புறக்கணிக்கப்படுகிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, எந்த ஒரு இனத்திற்கும் தருகிற சலுகைகள் எல்லாம் சரியான முறையிலே அவர்களுக்குச் சென்று அடையவேண்டும். அதனாலே, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள், உண்மையாகத் தேவைப்படுகிறவர்கள், நல்ல முன்னேறுபவர்கள் திருப்பித் திருப்பி, நான் தான் முன்பே சொன்னேனே. (Art of bribing the Revenue people) அது தெரிந்தவர்கள் போய் பண்ணிக்கிற மாதிரி இருந்தால் இதை அவர்கள் பயன்படுத்த முடியாது. ஆகவே, அவைகள், எல்லாம் கவனமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு, இதைத் தவிர்த்து, தகுதியான நபர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் சென்று அடைவதற்கு வழி செய்யவேண்டும்.

மண்டல் கமிஷன் பற்றிப் பேசும்போது சொன்னார்கள், மத்திய அரசு அப்படி, நாங்கள் இப்படி என்று சொன்னார்கள். நமது அரசு 50 சதவீதம் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம். ஆனால், ஒன்று பொருளாதார அடிப்படையில் அவர்களுடைய சமூக அந்தஸ்தை எல்லாம் கருத்தில்கொண்டு அடிமட்டத்திலே இருப்பவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்புகள் கிடைக்கும்படியாகச் செய்வதில் நாம் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்க வேண்டும்,

அதே மாதிரி இன்றைக்கு 52 சதவீதம் பெண்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், 10 வேலைகள் இருந்தால், 10 வேலைகள் சீர்மரபினருக்கு என்று சொன்னால், அதிலே 5 வேலைகள் சீர்மரபினர் பெண்களுக்கு என்று இருக்கவேண்டும். 10 வாய்ப்புக்கள் இருக்கிறது கல்லூரியிலே இடம், அது பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று சொன்னால், அதிலே 5 பெண்களுக்கு என்று இருக்கவேண்டும். ஏன் என்றால், பாப்புலேசனிலே பெண்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறார்கள். ஆண் ஜாதியைவிட பெண் ஜாதிதான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அந்த உரிய வாய்ப்புக்கள் தரப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது, பள்ளித் தேர்வு முடிவுகளை எல்லாம் நாம் பார்க்கிறபோது, ஆண்களை விட பெண்கள்தான் அதிகமாக மார்க்குகள் வாங்கி தேர்வு பெறுகிறார்கள். ஆகவே சீர்மரபினராக இருந்தாலும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராக இருந்தாலும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், மார்க்கின் அடிப்படையிலேதான் அந்த இடங்களைத் தருகிறோம். ஆகவே பெண்களுக்கு உரிய வாய்ப்புகள் கிடைக்கக்கூடிய நிலைதான் இன்றைக்கும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சருடைய பதிலுக்கு நன்றி. என்ன இருந்தாலும், ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி இருக்கிறது. If you educate a man "man alone is educated Educating a woman is equal to educating the whole family"

சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு ஆண் கல்வி கற்றால் அந்த ஆண் மட்டும்தான் கல்வி கற்கிறான். ஆனால் ஒரு பெண்ணைப் பயிற்றுவிக்கிறபோது, அந்தக் குடும்பமே பயிற்றுவிக்கப்படுவதாக ஆக்கப்படுகிறது. வரதட்சிணைக் கொடுமை என்று பல இருக்கின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு பெண் கல்வியை கற்று வருவாளேயானால், அந்தக் குடும்பமே, இந்தச் சமுதாயமே உயர்வு அடைய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் தான் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆகவே சமதர்மசமுதாயத்தை உருவாக்குவது நமது குறிக்கோள் என்கிற இந்த அரசைப் பாராட்டி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

7. விதி 110—இன் கீழ் வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் அறிக்கை.

குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்கும் பணிகள் மற்றும் வறட்சி நிவாரண நடவடிக்கைகள் குறித்து.

1992 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவை விதி 110-ன் கீழ் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவையிலே ஒரு அறிக்கையை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் பருவமழை பாதித்ததினால், பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் நிலவும் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், 11-3-1992 அன்று, 9.72 கோடி பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் 1,500 ஆம் குழாய்க் கிணறுகளும், அதற்கு என்று 4.75 கோடி ரூபாயும் பல்வேறு குடிநீர்ப் பணிகளுக்கு 1.97 கோடியும், வேலைவாய்ப்புப் பணிகளுக்காக 3 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆக, மொத்தம் இந்த அடிப்படையில், 9.72 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அதேபோல், இந்தப் பணத்தை ஒதுக்குவதில், மத்திய அரசின் அறிவிப்புப்படி 1-4-1990 முதல் மாநில அளவில் இயற்கைச் சீற்றத் தணிப்பு நிதி (Calamity Relief Fund) அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

பிற்பகல் 12.05

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த நிதிக்காக ரூ. 39 கோடி அளிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகுதியில் 75 விழுக்காடு மத்திய அரசாலும், 25 விழுக்காடு மாநில அரசாலும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிதியை நிர்ணயிப்பதற்காக தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு மாநிலக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் வருவாய்த் துறைச் செயலாளர், செயலாளராகவும், நிதி, பொதுப்பணித் துறை, ஊரக வளர்ச்சி, நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்குதல், வேளாண்மைத் துறை செயலாளர்கள் மற்றும் வருவாய் ஆணையாளர் முதலியோர் உறுப்பினர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். 1990-ஆம் ஆண்டு தென் மேற்கு மற்றும் வட கிழக்குப் பருவ மழை தவறி விட்டதினால் கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி, திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத், கன்னியாகுமரி, மதுரை, உதகமண்டலம், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர், பெரியார், சேலம், திருநெல்வேலி-கட்டப்பொம்மன், திருவண்ணாமலை சம்பவராயர் வட ஆற்காடு அம்பேத்கார், புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் பல்வேறு கட்டங்களிலே மாநிலக் குழு ஆய்வு செய்து 30-11-1991 முடிய வறட்சி

[திரு. எஸ் .டி. சோமசுந்தரம்]

1992 மார்ச் 23]

நிவாரணப் பணிக்காக ரூ. 8.69 கோடி வழங்கியது. இதன் காரணமாக மாநிலம் பூராவும் 1,813 ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டன. 1991-ஆம் ஆண்டு தென் மேற்கு மற்றும் வட கிழக்குப் பருவ மழையினால் ஓரளவு மழை வந்தபோதிலும் கோயம்புத்தூர், காமராஜர், புதுக்கோட்டை, இராமநாத புரம், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர், திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன், மதுரை மற்றும் திண்டுக்கல், அண்ணா மாவட்டங்களில் போதிய அளவு மழை பெய்யவில்லை. மேற்கண்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து வறட்சி நிவாரணம் கோரி அரசுக்கு பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உத்தரவின் பேரில் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர், மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர், மாண்புமிகு ஊரக வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மற்றும் மூன்று அமைச்சர்களும் 6-3-1992-ல் வருவாய்த் துறைச் செயலாளர், நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்கு துறைச் செயலாளர், ஊரக வளர்ச்சித் துறைச் செயலாளர், நிதித் துறைச் செயலாளர், வேளாண்மை இயக்குநர், தமிழ்நாடு குடிநீர் மற்றும் வடிகால் வாரியம் சிறப்பு ஆணையாளர், வருவாய் நிர்வாக சிறப்பு ஆணையாளர் ஆகியோர் ஆராய்ந்து மேற் கூறிய மாவட்டங்களில் ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கவும், பல்வேறு குடிநீர்ப் பணிகளுக்காகவும் இந்தப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1991-92 ஆம் ஆண்டு அதாவது சென்ற ஆண்டிற்கு, சேற்றம் தணிப்பு நிதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை நான் முதலிலே தெரிவித்தபடி மத்திய-மாநில அரசின் மூலமாக ரூ. 39 கோடி 1992-ல் கீழ்க்கண்டவாறு சேற்றங்குளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது.

மத்திய -மாநில அரசால் ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 39 கோடி. வெள்ள நிவாரணத்திற்காக ரூ. 36 கோடி, வறட்சி நிவாரணத் திற்காக ரூ. 15.49 கோடி. ஆக ரூ. 51.49 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கிய நிதியை விட தமிழக அரசு ரூ. 12.49 கோடி அதிகமாக செலவிட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு ஏழை எளிய மக்களின் துயர் துடைப்பதற்காக அதன் அடிப்படையில் தேவையான நிதி இல்லையென்றாலும், அவர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்பதற்காக போர்க்கால அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக போன ஆண்டு ரூ. 12.41 கோடி அதிகமாக செலவழித்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**6. மானியக் கோரிக்கைகள், 1992-93, விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி**

கோரிக்கை எண் 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர். சீர்மரபினர் முதலியோர் நலன்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியத் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதம் தொடங்குகிறது. டாக்டர் ச. ஆரோக்கியசாமி.

பிற்பகல் 12-10

* டாக்டர் ச. ஆரோக்கியசாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கண்ணீரோடு விதைப்பவர்கள் கணிப்போடு அறுப்பார்கள் என்கிற பைபிள் வாசகத்திற்கு ஒப்ப இன்றைக்கு தமிழகத்தின் முதல்வராக இருக்கிற புரட்சித்தலைவி அவர்களுடைய பொற்பாதங்களில் வணங்கி, என்னை திருச்சி 1-ஆவது தொகுதியினுடைய சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக ஆக்கியமைகு நன்றி கூறி என்னுடையத் இந்த உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் துறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை பார்த்த எனக்கு நான் சென்ற முறை இதே அவையில் குறிப்பிட்டிருந்த ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்று திருச்சி ராப்பள்ளியிலே நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். ஆனால் இந்தக் குறிப்பிலே அதற்குப் பதில் இல்லை. ஆனாலும்கூட நம்முடைய மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வருகிற நிதியாண்டிலாவது திருச்சியிலே ஐ.ஏ.எஸ். ஐ.பி.எஸ். பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்றை அமைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு ஆதி திராவிட கிறித்துவ மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட கிறித்துவ மக்கள், மிகவும் ஒடுக்கப்பட்ட கிறித்துவ மக்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இன்றைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிட மக்கள் போன்று வாழுகின்ற, அதே நிலையில் அதே பொருளாதார நிலையில் வாழுகின்ற அந்த மக்களை நம்முடைய தமிழக அரசு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலிலாவது சேர்க்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே மிகவும் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆதி திராவிட மக்களைப் போன்று வர்முகின்ற, ஆதித் திராவிட மக்களைப் போன்று அதே தெருக்களில், அதே ஊர்களில் அதே உறவினர்களோடு வாழுகின்ற ஆதி திராவிட தாழ்த்தப்பட்ட கிறித்துவ மக்களை, ஆதி திராவிட இனத்தில் சேர்க்க முடியாவிட்டாலும் அவர்களை மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களை தாள் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் ச. ஆரோக்கியசாமி] [1992 மார்ச் 23]

மேடுகளும், பள்ளங்களும் சமம் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிற பைபிளின் வாசகத்திற்கு ஒப்ப, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையில் கண்ணீரோடு நிற்கின்ற அந்த மக்களை கருணை உள்ளத்தோடு அருள் கூர்ந்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆதி திராவிட கிறித்துவ மக்களை நம்மால் ஆதி திராவிடர் பட்டியலில் வைக்க முடியாவிட்டாலும் அவர்களை மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் வைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் வன்னியர் மக்களைப் பொறுத்த அளவிலே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வன்னியர் கிறித்துவர்கள், அவர்களுடைய உறவினர்கள், அவர்களுடைய சகோதர சகோதரிகள்—அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். இது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. “பரத் ஈஸ் அன் ஆக்ஸிடுடன்” என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். பிறப்பு என்பது ஒரு விபத்து. அவர்களும் ஒரே இனத்தில் பிறக்கின்றனர். வன்னியர் கிறித்துவர்களும் ஒரே இனம்—வன்னியர்களும் ஒரே இனம். ஆனால் வன்னியர் கிறித்துவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். வன்னியர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். இதை அருள் கூர்ந்து கருணையோடு நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறுபான்மை கமிஷன் அமைத்திருக்கிறார்கள். சிறுபான்மை கமிஷன் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதைப் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் இந்த விளக்கக் குறிப்பிலே தெரிவிக்கப்படவில்லை, சிறுபான்மைக் கமிஷன் என்பது மாவட்டம் தோறும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்டம் தோறும் சிறுபான்மைக் கமிஷனுடைய கிளைகள் இயங்க வேண்டும். அப்போது தான் அங்கிருந்து வருகிற கருத்துக்களை இங்கே செயல்படுத்த முடியும். ஆகவே சிறுபான்மை கமிஷனுடைய அறிக்கையைக் கூட நம்முடைய அவையிலே மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுவரையில் அந்த செயற் குறிப்புகள் எப்படி இருந்தன, இப்போது அது எப்படி செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி தெரிவிக்க வேண்டும். அதேபோல் மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர், கமிஷனைப்பற்றி யெல்லாம் கூறினார்கள். ஆனால் அது பற்றிய தரு நல்ல விளக்கம் நமக்கு அளிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய

1992 மார்ச் 23] [டாக்டர் ச. ஆரோக்கியசாமி]

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சியில் ஒரு நல்ல பிறப்படுத்தப்பட்டோர் கமிஷனை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் என்னுடைய திருச்சியைப் பொறுத்த அளவிலே நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடத்தி (௫) அதாவது மருத்துவக் கல்லூரிக்காக அந்தக் காலத்தில் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடத்தி (௫) சேர்த்த 50 இலட்சம் ரூபாய் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் மருத்துவக் கல்லூரி திருச்சியிலே அமைக்கப்படவில்லை. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் **அந்த மருத்துவக் கல்லூரியை டாக்டர் புரட்சித் தலைவி தமிழக முதல்வர் அவர்கள் பெயராலே திருச்சியிலே தொடங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல திருச்சியைப் பொறுத்த வரையிலே, திருச்சிக்குள்ளே நீங்கள் நுழைந்தால் வெளியே வருவதற்கு இரண்டு மணி நேரம் தாமதம் ஆகும், அவ்வளவு இடிபாடு உள்ள நகரமாக இருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியை மாநகராட்சியாக அறிவித்திருக்கிறார்கள், அது செயல்படுத்தப்படவில்லை, மாநகராட்சியாக வருகின்ற ஏப்ரல் 14-ந் தேதியாவது, புத்தாண்டிலாவது அது செயல்படத்தொடங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன், திருச்சி நகர இடிபாடுகளைத் தவிர்க்கும் வண்ணம் திருச்சி நகரத்தை சுற்றி ஒரு ரிங்ரோடு அதாவது ஒரு சுற்றுப்பாதை, அதாவது ஒரு பைபாஸ் பாதை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதே போல அங்கே வாழ்கின்ற குடிசைப் பகுதி மக்கள் எல்லாம் மிகவும் தொந்தரவு செய்யப்படுகிறார்கள். அரசு நிலத்தில், இரயில்வே இடங்களிலும், இராணுவ இடங்களிலும் வாழ்கின்ற 5,000-க்கு மேற்பட்ட குடிசைவாழ் மக்கள் பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு பட்டா போட்டுத் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு....

பிற்பகல் 12-15

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

@ மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க மாற்றப் பெற்றது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1992 மார்ச் 23]

டாக்டர் ச. ஆரோக்கியசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் இதிலே, சொல்ல தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதே போல பீடித் தொழிலாளர்கள் என்னுடைய தொகுதியிலே நிறைய பேர் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல செயற்கை வைரம் என்னுடைய தொகுதியில் அதிகமாகச் செய்யப்படுவதால் அதற்கு விதித்திருக்கின்ற வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த ரேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி அமர்கின்றேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியதில், முதலமைச்சர் அவர்கள் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடத்தி என்று திருத்திக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

திரு. ம. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஆரோக்கியசாமி அவர்கள் பேசுகின்ற போது ** என்று சொன்னார்கள். அதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படி இருந்தால் அது நீக்கப்படும். திரு. கே. தவசி,

திரு. கே. தவசி: சட்டப்பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், நான் வணங்குகின்ற இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

இன்று பிற்பட்டோர். மிகவும் பிற்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினர் மானிய கோரிக்கையிலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் மூலம் செயல்படுத்துகின்ற திட்டங்கள் புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சியில் சீரோடும். சிறப்போடும் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் பள்ளி மாணவிகளுக்கு இலவசமாக சீருடைகளும், தீபாவளி, பொங்கல் போன்றவைகளுக்குத் தனியாக சீருடை

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1992 மார்ச் 23] [திரு. கே. தவசி]

களும், பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் மூலம் வழங்குவதில் இந்த ஆண்டு முனைப்போடு இந்த அரசு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

சீர்மரபினர் பள்ளியில் படிக்கின்ற அனைத்து மாணவ, மாணவிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்ற ஸ்காலர்ஷிப் முறையானது மாதத்திற்கு 70 ரூபாய் என்று கொடுப்பதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தி 80 ரூபாயாக கொடுக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய 10 ஆலோசனையை வழங்குகின்றேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆலோசனையைத்தான் அப்படிச் சொல்கிறார், அதை ஆலோசனை என்று திருத்திக் கொள்ளவும்,

திரு. கே. தவசி: மற்றும் அரசு மானியமானது அரசு பள்ளிகளுக்கு மட்டுமல்லாது தனியார் நடத்துகின்ற பள்ளி நிறுவனங்களுக்கும் கொடுப்பதில் இந்த அரசு முனைப்போடு செயல்படுகின்றது,

அடுத்தபடியாக பள்ளியில் படிக்கின்ற மாணவ மாணவிகளுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா விருதும், தந்தை பெரியார் விருதும் வழங்குவதைப் போல நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பெயரால் விருதுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அடுத்தபடியாக பள்ளி மாணவர் விடுதியிலும், பள்ளிகளிலும் நிர்வாகக் குழுவில் சங்கப் பிரதிநிதியாக, பொது மக்களுடைய பிரதிநிதியாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இருக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

பிற்பகல் 12-20

இங்கே சீர் மரபினர் மற்றும் பிற்பட்டோருக்காக அரசு நிதி திட்டங்களில் தேசிய வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் மூலம் இங்கே பல்வேறு திட்டங்கள் முனைப்போடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அனைத்துப் பயிற்சிப் பணிகளில் ஐ.ஏ.எஸ்., ஜி.பி.எஸ்., போன்ற பயிற்சி பெறுகின்ற மாணவ, மாணவியர்களுக்கு 5 வாரங்கள் என்பதை 8 வாரங்கள் என்று அதிகப்படுத்திய மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க மாற்றப் பெற்றது,

[திரு. கே. தவசி]

[1992 மார்ச் 23]

பொறியாளர் படிப்பு, கால்நடைப் படிப்பு, மருத்துவப் படிப்பு போன்ற பயிற்சிகள் பெறுவதற்கு புதிதாக 15 நாட்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டு இருந்ததை 30 நாட்கள் ஆக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்களுக்கு என்னுடைய கருத்தாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் சட்டப் பட்டதாரிகளுக்கு இங்கே இளம் வழக் கறிஞர்களாக உள்ளவர்களுக்கு 3 ஆண்டுகள் கொடுப்பதை 4 ஆண்டுகள் ஆக்கியும், மாதம் 500 ரூபாய் என்பதை 600 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், முதுகுளத்தூர், மதுரை, செக்காநந்தி போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டும் கடந்த காலங்களில் இன்னும் ஒருசில குறைபாடுகளோடு இருக்கின்ற காரணத்தால் அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்றும், இந்த அரசாவது மாநில சிறுபான்மை நல ஆணையம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் சிறு பான்மை மயினருடைய குறைகளைத் தீர்க்க மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முன் வந்திருப்பதற் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தியாவில் எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு எங்களுடைய மதுரை மாவட்டத்தில் சீர் மரபினருக்கு தனி ஆட்சியர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தி அன்று சீரோடும், சிறப் போடும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்து வந்தது. அந்த அரசு அந்த சீர்மரபினருக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளில் பல்வேறு சலுகைகளை ஒதுக்கியிருந்தது குறிப்பாக அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற பிறமலைக் கள்ளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இலவசமாக பல்வேறு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தன. தற்சமயம் அது இடையில் வந்த அரசால் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டங்கள் மற்றும் பள்ளியில் படிக்கின்ற மாணவிகளுக்கு சிறப்புத் திட்டமாக இருந்த பல்வேறு சலுகைகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாவட்டத்திலுள்ள டெபுடி கலெக்டர் அந்தஸ்தில் உள்ள அதாவது சப்-கலெக்டர் அந்தஸ்தில் அங்கே ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு அது ஒரு இதயமாக செயல்பட்டுக்கொண்டு இருந்தது. அங்கே பிற மலைக் கள்ளர்களுக்குத்தான் முதல் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அங்கே பள்ளியில் வேலைப் பார்க்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கும்

1992 மார்ச் 23] [திரு. கே. தவசி]

மற்றும் நிறுவனங்களில் வேலைப் பார்க்கின்றவர்களுக்கும் முன்னுரிமைக் கொடுக்கப்பட்டு பதவிகளை வழங்கி வந்ததை அப்போது ஆட்சியில் 2 ஆண்டுகள் இருந்த தி.மு.க.வில் அந்த ஜி.ஓ. மாற்றப்பட்டுமற்ற எல்லா சமுதாயத்திற்கும் கொடுக்கப்படும் சலுகையைப் போல எங்களுக்கும்—அங்கே இருக்கின்ற பிறமலைக் கள்ளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு—கொடுக்கப்பட்டன. எனவே, மீண்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் பிறமலைக் கள்ளர் சமுதாயத்தில் உள்ள ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கும், படித்து இருக்கின்ற ஏழை மாணவர்களுக்கும் அங்கே சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் உசிலம்பட்டியில் ஏற்கெனவே இங்கே பிற்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள அந்த சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது. கடந்த தி.மு.க. ஆட்சியின் போது அங்கே ஒரு தி.மு.கவைச் சேர்ந்தவர் அதை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டு அங்கே அந்த பட்டா கொடுக்கப்பட்டும் இன்னும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டாத சூழ்நிலையில் பட்டாவிற்கு பழைய தி.மு.க. அரசு ஸ்டே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அதற்கு விதி விலக்குக் கொடுத்து மீண்டும் அதைச் செயற்படுத்த வேண்டுமென்று என் கோரிக்கையாகத் தெரிவிக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்டோருக்குக் காலனி வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டும். வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள நிலம் அற்ற ஏழை கூலி தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் வாங்கி தொகுப்பு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவும், மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்தாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள அந்த சீர் மர்பினர் ஆணையத்திற்கு சிறப்புக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் அங்கே கிணறு வெட்டக்கூடிய அந்த பிறமலைக் கள்ளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மின் இணைப்பில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12.25

இப்போது நம்முடைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்குமுரிய மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள், 1,500 போர் வெல்கள் போடப்படும் என்று, இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். தயவு செய்து அதை அதிகப்படுத்தி, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சராசரியாக 300 போர் வெல்களாவது போடுவதற்கு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களிடம் எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீண்டும்

[திரு. கே. தவசி]

1992 மார்ச் 23]

அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கி. தர்மலிங்கம்.

திரு. கி. தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் நம் இதய தெய்வத்திற்கும் உங்களுக்கும் என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தை உரித்தாக்கி, இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூக மானியக் கோரிக்கை எண் 32 இன் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இங்கே நான் பேச விழுகிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களின் நலனைப் பேண, நமது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும் அந்தத் துறையினுடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இந்த ஆண்டு அதிகமான நிதியினை, குறிப்பாக 37 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒதுக்கித் தந்து, பிற்படுத்தப்பட்ட சமூக மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூக மக்களையும் போன்றதான் வாழ்கிறார்கள் என்பதை நன்கு அறிந்து, அவர்களுக்கு இந்தத் தொகையை ஒதுக்கியுள்ளதை நான் பாராட்டி, மகிழ்ச்சி எய்தி மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை மீண்டும் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் பெரும்பாலோர் குடிசையிலேதான் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெள்ள தெளிவாகத் தெரியும். அந்தக் குடிசைகள் மட்டுமே அவர்களுக்கு உரிமை. ஆனால், அவர்கள் இருக்கும் அந்தக் குடிசையினுடைய அடிமனையுடைய அவர்களுக்குச் சொந்தம் இல்லாததை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிந்து, இதுவரை எந்த முதல்வரும் செய்யாத ஒரு சாதனையை, 100 இலட்சம் ரூபாயில் வீட்டுமனைகளைக் கையகப்படுத்தி, 5 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு வீட்டு மனைகளை வழங்க இருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் பொற்பாதங்களில் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

1992 மார்ச் 23] [திரு. கி. தர்மலிங்கம்]

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய நலனுக்காக புதிதாகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டம் வகுத்து பிற்பட்டோர் வருமானம் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 5 ஆயிரம் பேருக்கு பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தத் திட்டம் கொண்டு வந்துள்ள அத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும் நான் நன்றி கலந்த வணக்கத் தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, பிற்படுத்தப்பட்ட சமூக மக்களின் பிள்ளைகள் படிக்க, 15 இலட்சம் ரூபாயில் நூலகப் புத்தகங்களும் 23 இலட்சம் ரூபாய் செலவில், 13 புதிய மாணவர் இல்லங்கள் தொடங்க இருப்பதையும் மற்றும் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., ஐ.எஃப்.எல்., போன்ற மத்திய அரசு பணித் தேர்வுகளுக்கு மாணவர்கள் பயிற்சிபெற, வரும் ஆண்டில் 35 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய இருப்பதைக் கண்டு, இந்தச் சமுதாய மக்களை கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், சில தலைவர்களால் இந்த இளைஞர்களுக்கு தவறான வழிகாட்டப்பட்டு, ஏதோ அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகப் பறைசாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக அந்தச் சமுதாய இளைஞர்களுக்கு, தந்தை பெரியார் அவர்கள் எந்த கனவு கண்டார்களோ அந்தக் கனவை நனவாக்கும் வகையிலே நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த மாபெரும் திட்டத்தினைக் கொண்டு வந்து, அந்தச் சமுதாய இளைஞர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் திட்டத்தினைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்பதால், எனக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, எனக்கு இன்னும் 5 நிமிடங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்குமாறு தங்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புரட்சித் தலைவி மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்கள், எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத ஒரு மாபெரும் திட்டத்தின் வாயிலாக ஏழை எளியோருக்கு இலவச வீட்டு மனையைத் தந்தது மட்டுமல்லாமல்,—அதாவது, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு, இப்பொழுது நான் சொல்வது—இளைஞர்களுக்கு உயர் கல்வியும், இலவசப் பயிற்சியும் தந்து பாராளுமன்றிய ஆட்சி பணியில் அமர அரியதொரு வாய்ப்பினைக் கொடுத்து இந்தத் திட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் தந்தை பெரியார் கண்ட கனவை நினைவாக்கும் வகையில் சமுதாய சமத்துவத்தைப் பேணிக் காக்கும் வகையில் ஒரு சீரிய திட்டத்தினைத் தந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு துறை அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம்,

[திரு. கி. தர்மலிங்கம்].

[1992 மார்ச் 23]

இந்த பிற்பட்ட சமுதாயம், மிகப் பிற்பட்ட சமுதாயம் சீர் மரபினர் சமுதாயம் என்று இருக்கின்றன, இதிலே பல சமூகங்கள் நமக்குப் பல வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவில்லையே என்ற சில ஆதங்கங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, சுழற்சி முறையிலே அவர்களுடைய விகிதாச்சார அடிப்படையிலே அந்தச் சமூக இளைஞர்களுக்குப் பணி அமர்த்தவும், கல்வி கற்கவும் வாய்ப்பினை நல்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) அடுத்து, என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து விரிகிறேன்.

பிற்பகல் 12-30

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரமாக வாருங்கள் தொகுதிக்கு.

திரு. கி. தர்மலிங்கம் : மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் அதிகமாக வாழும் என்னுடைய அணைக்கட்டு சட்டப் பேரவைத் தொகுதியில் ஒருகத்தூர் பேரூராட்சியினுடைய மேல்நிலைப் பள்ளியில், 1,600 மாணவர்கள். அதில் குறிப்பாக மிக பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மாணவர்களும் மலைவாழ் மக்களும், ஆதிதிராவிட மக்களும் மட்டுமே அந்தப் பள்ளியில் பயில்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு மாணவர் விடுதி கட்டித் தரும்படி துறை அமைச்சரவர்களை நான் வேண்டுகின்றேன்.

அதேபோன்று, அந்தப் பகுதியினுடைய பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களும், மலைவாழ் மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக—இத்துறையைச் சார்ந்ததாக இல்லாவிட்டாலும்—வேரரசம்பட்டு அணையை அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சரவர்களிடத்திலே கட்டிக் கொடுக்கும்படியும் அந்தச் சமூக மக்களுடைய மேம்பாட்டுக்காக இந்த அரசு செய்யும் சாதனைகளை எங்களைப் போன்ற சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் இந்த அரசின் சாதனையை எல்லாயிடத்திலும் குறிப்பாக அந்தச் சமுதாய மக்களுடைய இளைஞர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி, இந்தச் சமுதாய இளைஞர்களைத் தடம் புரளச் செய்யும் தீயவர்களின் எண்ணத்தைத் தூள் தூளாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்., வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

*திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, “கோத்த கால் ஒன்றின் ஒன்று குலம் எனப் பிரிந்து அன்றே” என்று கம்பர் அவர்கள் கூறுவார்கள். மருது

1992 மார்ச் 23]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

நிலத்தை நோக்கிப் பாய்கின்ற ஆறு, பல்வேறு கால்வாய்களாகப் பிரிந்து நிலத்தைச் செழிக்க வைப்பதைச் சொல்லுகின்ற பொழுது, சமுதாயம் எவ்வாறு பல்வேறு ஜாதியாகப் பிரிந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக அதை குறிப்பிடுவார். நிலத்தைச் செழிக்க வைப்பதற்கு நீரைப் பயன்படுத்துகிற முறைக்கு அது வேண்டுமானால் பொருத்தமாக இருந்தாலும், சமுதாயத்தில் இந்தப் பிளவுகளால் ஏற்படுகின்ற பேதங்களுக்கும், சச்சரவுகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க நியாயம் இல்லை. அதற்கு மிகவும் பொறுத்தமான துறை இந்தத் துறை ஆகும்.

ஆனால், இந்தத் துறைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கேட்பது வெறும் 37 கோடி ரூபாய்தான். இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டம், மூலதனச் செலவையும் சேர்த்து பத்தாயிரம் கோடி ரூபாய்க்குக் கிட்டத்தட்ட வருகிறது. பத்தாயிரம் கோடி ரூபாயில் வெறும் 37 கோடி ரூபாய் என்பது ஒரு சதவிகிதம் கூட அல்ல; ஒரு சதவிகிதம் என்றால்கூட 100 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஆகவே, 37 கோடி ரூபாய் கேட்பதிலே போய் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து, மேலும் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்பதற்கு எங்களுக்கே வேதனையாக இருக்கிறது. ஆனாலும், விட்டுப் போனவைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சில வேண்டுகோளை மட்டும் நான் இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-35.

பொதுவாக, சமுதாயத்தில் முன்னேறிய வகுப்பினர் என்று கூறப்படுபவர்களிடத்திலே, பின்தங்கிய வகுப்பினராக வர வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினராக இருக்கிறவர்கள், மிகப்பின்தங்கிய வகுப்பினராக ஆக வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பிலே இருக்கிற நரிக்குறவர் போன்றவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தோடு தாங்களும் சேர்க்கப்பட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையிலே அவர்களுக்கு வகுப்பு அமைப்புகளும், அதன் விளைவாக முரண்பாடுகளும், மோதல்களும் உருவாகின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு நல்ல தீர்வுகண்டு, வகுப்புகளுக்கிடையே சமத்துத்தை உருவாக்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையை நல்ல வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில், சரி என்று படுவதை நாங்கள் சொல்கிறோம். இதை அரசு ஆராய்ந்து பார்த்து, ஏற்க முடியுமானால் ஏற்கட்டும்; இல்லை, அதிலே திருத்தங்கள் செய்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அந்த வகையிலே நிறைவேற்றும் வகையிலே ஒருசில ஆலோசனைகளைக் கூற விழைகிறேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1992 மார்ச் 23]

1991-ஆம் ஆண்டு முடிந்து, 1992-ஆம் ஆண்டு துவங்குகிற நேரம் இது. மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு முடிந்திருக்கிறது. நான் இந்த அரசிடத்திலே சொல்வது, மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு முடிந்த இந்த ஆண்டையொட்டி, இந்த அரசும் புள்ளி விவரங்களை இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே எடுப்பது, மிகப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

உதாரணத்திற்கு, பின்தங்கிய நிலைமையைத் தீர்மானிப்பதற்கு என்னென்ன அளவுகோல்கள் இருக்கின்றன என்பதை முதலிலே பட்டியல்போட்டு, அவர்கள் வாழ்கிற வறுமை நிலைமை, அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற சூழல், யாரேனும் அவர்களுள் பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்களா, அல்லது அந்தக் குடும்பத்திலே இருக்கிற பெண்கள் பிற இடங்களுக்கு கூலி வேலைக்குப் போகிறார்களா என்கிற அளவுகோல்களையெல்லாம் வகுத்துக் கொண்டு, எட்டோ, அல்லது பத்தோ அல்லது பதினைந்தோ அளவுகோல்களை வகுத்துக் கொண்டு அந்த வகையில், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மக்களின் நிலையை நாம் ஒரு 'சர்வே'—கணக்கெடுப்பு நடத்துவது என்பது, அரசு நினைத்தால் சுலபமாகச் செய்யக்கூடியது என்றே கூறுகிறேன். உதாரணத்திற்கு, இப்போது கிராமந்தோறும் கிராம நல அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்திலே இருக்கிறவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள்? எந்த அளவுக்குப் படித்திருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலே இருக்கிறவர்களுடைய பொருளாதா நிலைமை என்ன என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் கிராம நல அலுவலர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராம நல அலுவலர்கள் மூலமாக, 15 நாட்கள் அவர்களுக்கு தவணை கொடுத்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் இந்த அடிப்படையில், எந்தெந்த அணுகுமுறையிலே பிற்பட்டத் தன்மை தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமோ, அந்த அடிப்படையில் புள்ளி விவரங்களைத் தரச் சொல்லலாம். அப்படி திரட்டப்பட்ட கையேடு, அந்தந்த கிராமத்திலேயுள்ள பொதுமக்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட வேண்டும். அதிலே எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவோ, அல்லது மாற்றுக் கருத்துத் தெரிவிக்கவோ அந்த மக்களுக்கு ஒரு 15 நாட்கள் வாய்ப்புத் தர வேண்டும். அப்படி தருகிறபோது, ஒருவர் வேண்டுமென்றே தன்னுடைய வகுப்பை மாற்றிச் சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொண்டால், அந்த வகுப்பை அவர் மாற்றிச் சொல்கிறார் என்று சொல்வதற்கு இன்னொருவருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அப்படி பதினைந்தும், பதினைந்தும் ஆக ஒரு 30 நாட்களுக்குள் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக்கூடிய கிராம நல அலுவலர்களைப் பயன்படுத்தினாலே, இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை அரசாங்கம் திரட்ட முடியும். அதன் விளைவாக, பிற்பட்டத் தன்மை, எந்தெந்த சமுதாயத்தாரிடத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் துல்லியமாக உணர முடியும்.

வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1992 மார்ச் 23]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஒவ்வொரு வகுப்பைச் சார்ந்த சங்கத்தைக் கேட்கிறபோது, அவரவர்கள் மக்கள் தொகையைக் கூட்டிக் கொண்டே போவதால், பிரச்சினைகள் அதிகமாகின்றன. அதை விடுத்து, தமிழ்நாடு முழுவதும் இன்றைக்கு கிராம நல அலுவலர்களை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு மாதத்திற்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தினால், வேண்டுமென்றால் அரசாங்கமே அதற்காகக் கூட ஒரு கூடுதல் உதவித் தொகையைத் தருமேயானால், சரியான வகுப்பு, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை, கல்வி நிலைமை, சமுதாய நிலைமை, இதுபோன்ற புள்ளி விவரங்கள், அதுபோல, அந்தக் கிராமத்திற்கோ அல்லது நகரத்திற்கோ இருக்கிற மக்கள் தொகைக்குள்ள புள்ளி விவரங்களோடு ஒத்துவருகிறா என்பதையும் பார்த்து, சரியான கணக்கெடுக்க முடியும். அப்படி எடுக்கிற பிற்பட்டத் தன்மையை வைத்து, 4 தொகுதிகளாக அல்லது 5 தொகுதிகளாக அல்லது 6 தொகுதிகளாக எப்படி கேரள மாநிலத்திலே இருக்கிறதோ, கர்நாடக மாநிலத்திலே இருக்கிறதோ, அதைப்போல அட்டவணை-1, அட்டவணை-2 என்ற வகையிலே அதைப்போட்டு, செம்மைப்படுத்திவிட்டால், இன்றைய வகுப்புகளுக்கிடையே இருக்கிற மனமாச்சரியங்கள் வெகுவாகக் குறைந்து விடும். இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்த முயற்சியை நாம் எடுத்துக்கொண்டு, அதைப்போல புள்ளி விவரங்களைத் திரட்டுகிறபோது, அப்படி திரட்டுகிற புள்ளி விவரங்கள் பொதுமக்களின் பார்வைக்கு நிரந்தரமாக வைக்கப்படுகிறபோது, அதன் மூலம் நிச்சயமாக ஒரு அமைதியை உருவாக்க முடியும். அப்படி திரட்டுகிற புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையிலே 5, 6 பிரிவுகள் தீர்மானிக்கப்படும். அதுவும், 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, 1992-ஆம் ஆண்டு இப்போது புள்ளி விவரம் எடுக்கிறோம் என்றால், இன்னும் 10 ஆண்டுகள் கழித்து, அப்போது ஒரு புள்ளிவிவரம் எடுத்து, எந்தெந்த சமுதாயம் முன்னேறி இருக்கிறதோ, அப்போது அந்தப் பட்டியலையே மாற்றி, அப்படிக் கொண்டு போனால், நிச்சயமாக இந்த பிற்பட்ட இனத்திலேயிருந்து மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட இனம், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட இனத்திலேயிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட இனம் அல்லது முன்னேறிய இனத்திலிருந்து பின்னேறிய இனம் என்றெல்லாம் சொல்வதற்கு அல்லது கிளர்ச்சிகள் நடத்துவதற்கு வாய்ப்பே இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-40

அதேபோல, முக்கியமாக, அவர்களுக்குத் தேர்வுகளை நடத்தி, அதுவும் குறிப்பாக, தொழிற்கல்வி, அதாவது என்னினியரிங் தேர்வு, மெடிக்கல் தேர்வினை நடத்தி, அந்தப் பட்டியலை வெளியிடுகின்றபோது அந்தப் பட்டியலில் வெறும் நம்பர் மட்டும் தான் போடுகிறார்கள். பெயரையும் போட்டு, ஊரையும் போட வேண்டும். ஏனென்றால் அப்போதுதான் போலி சான்றிதழ் பெற்று யாரேனும் அதில் தேர்வு பெற்றிருந்தால், தெரிந்து

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1992 மார்ச் 23]

விடும். இந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர், இன்னார் என்று தெரிகிற போது அந்த ஊரிலே உள்ளவர்கள், இவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்றால் ஊர் மக்களே நம்மிடத்தில் உண்மையான தகவலை எடுத்துச் சொல்வார்கள். ஆக, வெறும் நம்பர் மட்டுமல்லாமல், ஊரையும், பேரையும் சேர்த்து வெளியிடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டால் தவறான சான்றிதழ் பெறுவதை நிச்சயமாகத் தடுக்க முடியும். இதே சட்டமன்றத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தமிழரசன் அவர்கள், கல்லூரியிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை என்ற வினா எழுப்பிய போது, அன்றையதினம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், அன்றைய தினம் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. இராம வீரப்பன் அவர்களும் சில புள்ளிவிவரங்களைத் தந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தமிழரசன் சொல்வது தவறு என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன பதிலில் தவறு இல்லை. ஏனென்றால், பிரசிடென்ஸி காலேஜில் இருக்கின்றவர்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தவறான பதில் தருகிறார்கள். பிற்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு பேர் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு பேர் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அரசு புள்ளிவிவரங்கள் கேட்கிறது. தங்களை யார் “செக்” செய்யப்போகிறார்கள் என்று கருதுவோ என்னவோ அரசாங்கத்திற்குத் தவறான, முதல்மைச்சருக்கே, கல்வி அமைச்சருக்கே தவறான புள்ளிவிவரங்களைத் தருகிறார்கள் என்றால், பிற்பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய பாதுகாப்பு தேவையிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒன்றே சான்று. அந்த விவரங்களையெல்லாம் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தர இருக்கிறேன். அவர்களும் அதற்குரிய நடவடிக்கையை, தொடர்புடைய அதிகாரிகள் மீது எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும், குறிப்பாக பிரசிடென்ஸி காலேஜ் பற்றித்தான் என்று கருதுகிறேன்.

அதேபோல, அரசினுடைய உதவி பெறுகிற நிறுவனங்கள், அரசால் நடத்தப்படுகிற பொதுத்துறை நிறுவனங்கள். உதாரணத்திற்கு பல்வேறு பொது நிறுவனங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. போக்குவரத்துத் துறை கழகங்களின் மூலமாக மெடிக்கல் காலேஜ் நடைபெறுகிறது — என்ஜினியரிங் காலேஜ் நடைபெறுகிறது. அரசின் உதவி பெற்று பல அமைப்புகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் இந்த ஒதுக்கீடு முறை பயன்படுவதில்லை. அரசினுடைய நேரடிப் பார்வையிலே இருக்கின்ற இடங்களிலே மட்டும் தான் இந்த ஒதுக்கீடு முறை பயன்படுகிறதே தவிர, இதர இடங்களிலே பயன்படுவது இல்லை. அங்கேயும் அந்த மக்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1992 மார்ச் 23]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இன்றைக்குப் பொதுவாக அரசின் சார்பிலே வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைந்து வருகின்றன. புதிதாக எடுக்கின்ற வேலை வாய்ப்புகளில் இது மிக மிகக் குறைந்து வருகின்ற இந்தச் சூழ்நிலையில், அதையும் இந்த அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்கான முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசின் சார்பிலே இதே சட்டமன்றத்திலே மண்டல் குழு பரிந்துரையை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதுவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 50 விழுக்காடு வேண்டும் என்றும் இந்திய அரசை இந்த மன்றம் கேட்டுக்கொண்டது. அது என்னவாயிற்று என்று தெரியவேண்டும். உச்சநீதி மன்றத்திலே அதற்கான வழக்குகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு அரசின் சார்பிலே உச்சநீதி மன்றத்திலே, அந்த வழக்கிலே தமிழ்நாடு அரசின் சார்பிலே யாரேனும் நியமித்து இருக்கிறதா? அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு, அத்தோடு விட்டுவிட்டால் அது குப்பைத் தொட்டிக்குத்தான் போகும். எத்தனையோ தீர்மானங்களை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றினாலும் கூட, அவைகளையெல்லாம் இந்திய அரசு உடனடியாக எடுத்துச் செய்து விடும் என்று உத்தரவாதம் இல்லை. அதைத் தொடர்ந்து நாம் செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால், ஏற்கெனவே இந்த சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் நிறைவேற்றிய போது இது வெறும் கண் துடைப்புத் தீர்மானம் என்று சொன்னதுதான் நிற்குமே தவிர, அதனால் உருப்படியான பலன் எதுவும் ஏற்படாது. ஆகவே, இந்த வழக்கு உச்சநீதி மன்றத்திலே வருகின்ற பொழுது தமிழ்நாட்டின் சார்பிலே ஒரு நல்ல வழக்கறிஞரை வைத்து தமிழ்நாட்டின் கருத்துக்களை, அதுவும் சட்டமன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அங்கே எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-45

அரசுப் பணிகளில் பிற்பட்ட மக்களுக்கு போதிய இடம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் 'ஓட்டக் கூத்தன் பாட்டிற்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்கள்' என்பதைப் போல, இப்போது அரசாங்கம் செய்கிற காரியங்கள் எல்லாம் தனியார் துறைக்கு என்று ஆகிவிடுகிறது. அதுவும் குறிப்பாக இந்திய அரசு அந்த புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை கொண்டு வந்ததன் விளைவாக பொதுத் துறையிலே கிடைத்த வாய்ப்புகள்கூட அருகி இன்று தனியார் துறைக்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1992 மார்ச் 23]

கெல்லாம் போகின்றபோது அதனுடைய விளைவாக என்ன வாகும் என்றால் கிடைத்து வந்த வாய்ப்புகள்கூட பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களுக்கு கிடைக்காது. ஆகையினால் இந்த அரசு மத்திய அரசினிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி தனியார் துறையிலேயும் குறிப்பாக பாங்கியிலேயிருந்து பணத்தைப் பெறுகிறார்கள். பைனான்சியல் இன்ஸ்டிடியூசனிலேயிருந்து பணத்தைப் பெறுகிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய உதவியைப் பெறுகிறார்கள். மின்சாரத்தைப் பெறுகிறார்கள். இப்படிப் பல வகையிலே பெறுகிறார்கள். ஆகையால் தனியார்த் துறையிலே இருக்கின்ற தொழில்களிலே உள்ள வேலை வாய்ப்புகளிலே கூட பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உரிய பங்கைக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் முயற்சிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மேலே நாடுகளிலேகூட அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலேகூட அவர்களுடைய தொழில் நிறுவனங்களிலே கருப் பர்களுக்கு என்று ஓரளவிலே 'பாசிட்டிவ் அஃபர்மேஷன்' என்று தருகிறார்கள். அதையெல்லாம் இங்கே தரவிட்டால் இங்கே எதிர்காலத்திலே அரசாங்கம் சிக்கனத்தை மேற்கொள் கின்ற காரணத்தினாலே வாய்ப்புகள் குறைந்துபோகும். இருக்கின்ற வாய்ப்புகளும் இல்லாமல் போய்விடும். தனியார் துறையிலே இருக்கின்றவர்களும் இந்த சமுதாய நீதியை ஏற்றுக் கொள்கின்ற வகையிலே இந்திய அரசு அதற்கான சட்டத்திருத் தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு தமிழ்நாடு அரசும் வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு கே. கே. சின்னப்பன்.

*திரு. கே. கே. சின்னப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர் மரபினர் துறையின் சார்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள மானிய கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை நல்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு இந்த துறையின் மூலம் பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களை இந்த அரசு அறிவித்துள்ளது. அதற்காக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முன்பு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற பயிற்சிகள் பெறுவதற்கு அந்த பயிற்சி நிறுவனத்தால் சரியான பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படாத காரணத்தினாலே அவர்களுடைய விழுக்காடு குறைவாக இருந்தது என்பதை அறிந்து இன்றையதினம் நம் முடைய அரசு மிகவும் சிறப்பான முறையிலே மீண்டும் புனரமைப்பு செய்கின்ற வகையில் இன்றையதினம் அவர்களுக்குப் பயிற்சியினைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. மேலும்

1992 மார்ச் 23]

[திரு. கே. கே. சின்னப்பன்]

பின்தங்கிய மக்கள், மிகவும் பின்தங்கிய மக்களின் வாழ்வுகைத் தரத்தினை உயர்த்துகின்ற அளவில் இன்றையதினம் தொழில் மேம்பாட்டு கழகத்தினை உருவாக்கி அதன்மூலம் அவர்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியை உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் மாணவர்களுக்கெல்லாம் அதிகப்படியான வசதிகள் விடுதி வசதி, நூலக வசதி ஆகியவை செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மிகவும் பின்தங்கிய மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்கு 100 லட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-50

இந்த நேரத்தில் நம்முடைய பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கும் ஒரு கோரிக்கையாக வைக்க விரும்புகின்றேன், இன்றையதினம் பல ஆண்டுக் காலமாக இந்த பின்தங்கிய மக்கள், மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள், சீர்மரபினர்களுக்காக பல்வேறு வகையான நல கமிஷன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது சட்டநாதன் கமிஷன் என்றும், அம்பா சங்கர் கமிஷன் என்றும் அமைக்கப்பட்டது. அந்த கமிஷன்கள் எல்லாம் நல்லமுறையிலே ஒருசில ஆலோசனைகளை வழங்கி இருந்தும் மரியாதைக்குரிய சட்டநாதன் அவர்கள் பின்தங்கிய மக்களுக்காக பல நல்ல அறிவுரைகளை வழங்கி அந்த நலக் கமிஷனுடைய பல திட்டங்களை எல்லாம் பின்தங்கிய மக்கள் அடையவேண்டும் என்ற உணர்வோடு கொடுத்திருந்தார்கள். அன்றையதினம் பொறுப்பேற்றிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் காலத்தில் அந்த சட்டநாதன் கமிஷன் குழு தோண்டி புதைக்கப்பட்டது. அப்போது அந்த அமைச்சரவை யிலே கூட மரியாதைக்குரிய பண்புடையார் போன்றவர்கள் இருந்து அந்த சட்டநாதன் கமிஷனை புதைப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்துவிட்டு இன்றையதினம் இந்த சமுதாய மக்களுக்கு, குறிப்பாக சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால் வன்னிய சமுதாய மக்களுக்காக..... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

*திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள். சட்டநாதன் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளில் சில அப்போது இருந்த அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டன, சில பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகையினால் முழுவதுமாக போட்டு அப்படியே புதைத்துவிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1992 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் :

திரு. எஸ். ஆர். பாலகப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது முழுமையாக அந்த குழுவினுடைய பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதற்கு துணையாக நீங்கள் அந்த அமைச்சரவையிலே அங்கம் வகித்தீர்கள் என்றுதான் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. கே. சின்னப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரையிலே அமைச்சராகவும் அமர்ந்து அன்றையதினம் சட்டநாதன் கமிஷன் கூறியதிலே உள்ள பல்வேறு வகையான அதாவது பின்தங்கிய நிலையிலே உள்ள வன்னிய சமுதாயத்திற்காக பல்வேறு நல்ல கோரிக்கைகளை எல்லாம் அவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக முன்னேறுவதற்கு அதிலே ஆலோசனை வழங்கியிருந்தார்கள். அன்றையதினம் அந்த அரசிலே அமைச்சரவையிலே அமைச்சராக இருந்த பண்டிட்யார் அவர்கள் அதைப்பற்றி எதுவும் சிந்திக்கவில்லை. ஆனால் இன்றையதினம் அந்த சமுதாய மக்களுக்காக உழைப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஊர்வலம் வந்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, அன்றையதினம் அந்த தி.மு.க. வன்னிய சமுதாய மக்களுக்காக அந்த திட்டத்தினை அமுல்படுத்தாத அந்த அரசைக் கண்டித்து நீங்கள் வெளியேறியிருப்பீர்களேயானால்..... (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உண்மையாகவே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருப்பேன், ஆனால் அன்றையதினம் எப்படியாவது பதவி மாத்திரம் இருந்தால் போதும் என்ற உணர்வோடு இருந்தீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு அரசாங்கம் ஒரு அமைச்சரவை என்கின்றபோது, அமைச்சரவையில் பல்வற்றை எடுத்து ஒரு அமைச்சர் சொல்ல முடியும். ஆனால் அதையே அந்த அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. அப்படி ஒவ்வொரு முடிவுக்கும் வெளியேறுவது என்றால் எந்த அமைச்சரவையும் நிரந்தரமாக நிற்கமுடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்,

*திரு. எஸ். ஆர். பாலகப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக செயல்பட்ட அமைச்சரவையிலே நீங்கள் தொடர்ந்து நீடித்து இருந்திருக்க

1992 மார்ச் 23] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

கூடாது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் அவருடைய வாதத்திலே சொல்கிறார். நீங்கள் வெளியேறாதது தவறு என்றுதான் அவர் குறிப்பிடுகிறார். நீங்கள் ஏன் வெளியேறவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருப்பீர்களேயானால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இல்லை என்றால் தைரியமாகச் சொல்லுங்கள். அந்த அமைச்சரவை உங்கள் சமுதாயத்திற்கு சாதகமாக இருந்தது. அந்த அமைச்சரவை எடுத்த முடிவுகள் எல்லாம் உங்களுடைய சமுதாயத்தினுடைய நன்மைகளை கருத்திலே கொண்டுதான் எடுக்கப்பட்டன என்று தைரியமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாயம் என்றால் ஏதோ வன்னியர் சமுதாயம் என்று மட்டும்தான் என்று நினைத்து நான் செயல்படுவதில்லை. தமிழ்நாடு முழுவதும் என்று நினைத்துதான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அமைச்சரவையிலே இருந்தாலும் இருக்கிறேன். இன்றைக்கும் பாட்டாளி மக்கள் கட்சி என்பது இப்போது பேசியபோதுகூட சமுதாயம் அனைத்துக்கும் தான். ஆகையினால் வன்னிய மக்களுக்கு மட்டும்தான், அது கொடுத்தால் நான் இருப்பேன் கொடுக்காவிட்டால் நான் போவேன் என்றால் அப்போது ஜாதி வெறிதானே தலை தூக்குகிறது. அதை நான் என்றைக்குமே ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. சமுதாய நீதி சில நேரங்களிலே சிலவற்றைச் சொல்ல முடிகிறது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ஆட்சி என்கின்றபோது ஒரு முதலமைச்சர் மட்டும்தான் முடிவெடுக்கமுடியும். முதலமைச்சர் டாக்டர் என்றால், மற்ற அமைச்சர்கள் கம்பவுண்டர்கள் மாத்திரம்தான். கம்பவுண்டர் இடைத்திற்கு ஒன்றும் நடக்கமுடியாது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய சமுதாய மக்களுக்கு விரோதமாக செயல்பட்ட டாக்டருக்குக் கீழே நீங்கள் கம்பவுண்டராக தொடர்ந்து பணியாற்றி கொண்டிருந்தீர்களே என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் பிற்படுத்தப் பட்டோர் இடமிருந்து எங்கோ போய்விடும் போல் இருக்கிறது. நல்லாழ்வுத் துறைக்கு போய் விடும் போல் இருக்கிறது.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்போது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு இருந்த விகிதத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு கமிஷன் மூலம் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது. அதை யெல்லாம் சொல்லப்போனால் அப்பறம் அந்த முதலமைச்சரை ஆதரித்துப் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் என்னிடத்திலே வரு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1992 மார்ச் 23]

வீர்கள். நான் அதுதான் முதலிலேயே சொன்னேன். ஒரு அரசு என்கின்றபோது, ஒரு முதலமைச்சர் தலைமையிலே ஒரு அமைச்சரவை நடக்கிறது. அவர்கள் என்ன முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதுதான் முடிவு. ஆனால் அதேநேரத்திலே எந்த பாதகமும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்காக ஒரு சமுதாய அடிப்படையிலே, ஒரு சமுதாய நீதி அடிப்படையிலே அமைச்சர்கள் செயல்படுவார்கள். அது வேறு. திடீரென்று இன்றைக்கு ஒரு அமைச்சர் இன்றைய அமைச்சரவையிலே இருக்கிறார். நாளைக்கு பார்த்து நீங்கள் ஏன் ராஜிநாமா பண்ணவில்லை, அந்த முடிவு எடுத்த போது என்றா கேட்கமுடியும். ஒரு அமைச்சரவையும் இயங்க முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே.கே. சின்னப்பன்.

திரு. கே.கே. சின்னப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுது, அந்த அமைச்சரவை இருந்தபோது, அவர் அமைச்சராகத்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் அந்த சமுதாயத்தைப் புறக்கணித்தார்கள். அதையெல்லாம் அப்போது எதிர்த்துக்கூட ஒரு சாதாரண அறிக்கை கொடுக்கவில்லை. ஆனால் நீங்கள் இதுபோன்ற சிறிய காரியங்களுக்காக மற்றவர்கள் எல்லாம் வெளியேறியும், நீங்கள் வெளியேறாது அமைச்சராக இருந்தீர்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே :... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் கொஞ்சம் உட்காருங்கள். அவர் பேசி முடிக்கட்டும். (குறுக்கீடு) நீங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள், முன்னாடியே. அவர் அதை முடிக்கட்டுமே. (குறுக்கீடு) அவர் புதிய உறுப்பினர். நீங்கள் அவர் பேச்சில் குறுக்கிடுவது என்பது வேறு, உங்கள் பேச்சில் அவர் குறுக்கிடுவது என்பது வேறு. நீங்கள் அவர் முழுமையாகப் பேசி முடித்துவிட்ட பிறகு சொன்னீர்கள் என்றால் அது நன்றாக இருக்கும். திரு.கே.கே. சின்னப்பன்.

பிற்பகல் 12-55

திரு. கே.கே. சின்னப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்றையதினம் மாத்திரம் அந்தச் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்றுவதாகக் கூறிக் கொண்டு வலம் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் நம்பி அந்தச் சமுதாயத்திலே இருந்த நண்பர்கள்-அப்போது நீங்கள் கேட்டது, முதன் முதலாக நீங்கள் எழுப்பியது அந்த வன்னியர் சமுதாயத்திற்கு

1992 மார்ச் 23] [திரு. கே. கே. சின்னப்பன்]

20 சதவீதம் பெற்றுத்தருவதாகத்தான். நீங்கள் மக்களிடத்திலே அந்தப் பொய்யான வர்க்குறுதியைக் கொடுத்தீர்கள், ஆனால் இன்றையதினம், இப்போது கூட கூறுகின்றீர்கள் நாங்கள் அப்படி கேட்கவில்லை என்று. இந்த நிலையிலே இன்றையதினம் நீங்கள் ஒவ்வொரு காலட்டத்திலும் அந்நியமையில் இருக்கிற அந்த வன்னிய சமுதாய மக்களை, பின்தங்கிய சமுதாயமாக இருக்கிற, பொருளாதார ரீதியில் முன்னேறாமல் இருக்கிற மக்களை நீங்கள் எங்கோ திசை திருப்பி அழித்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நிச்சயமாக இன்றைய தினம் உங்களுடைய தலைமையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அந்த வன்னியச் சமுதாய மக்கள் தயாராக இல்லை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, எங்களுடைய பகுதியிலே நீங்கள் செய்கிற ஒவ்வொரு காரியமும், அதாவது பின்தங்கிய நிலையிலே, பொருளாதார ரீதியிலே அவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற உணர்வுகளை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறீர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேரவைத் தலைவரைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும்; அவரைப் பார்த்தே பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். தலைவரைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. கே.கே. சின்னப்பன் : குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், எங்களுடைய உடையார்பாளையம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பகுதியிலே வன்னியர்கள் வாழ்கின்றார்கள். அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற சிறுபான்மை மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மரியாதைக்குரிய பண்ணுட்டியார் அவர்கள் இங்கே மனித நேயத்தோடு பழகவேண்டும், இருக்க வேண்டுமென்று போலீஸ் மான்யத்திலே குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் அன்றையதினம் உங்களுடைய நிறுவனர் சேத்தியாதோப்பு காவல் நிலையத்தை முற்றுகையிட்டு, அந்தப் பகுதியிலே அன்றையதினம் சந்தைக்குச் சென்றுவிட்டு வந்த சர்தாரண மக்களை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, பின்தங்கிய மக்களை விரட்டியடித்து, அவர்கள் சந்தையிலே வீற்றுவந்த பணத்தை எல்லாம் பிடுங்கினீர்களே; பணத்தை எல்லாம் பிடுங்கிவிட்டு, அடித்து காட்டுவழியாக ஓடுங்கள் என்று கூறினீர்களே, இதுதான் மனித நேயமா (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்று நான் மாண்புமிகு பண்ணுட்டியார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் அந்தச் சமுதாய மக்கள் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் வெவ்வேறான விஷயத்தை வைத்துக்கொடுப்பதைப் போன்று அவர்களுக்கு 20 சதவீதம் வாங்கிக் கொடுப்பதாகச்

[திரு. கே. கே. சின்னப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

சொன்னதை நம்பி, அந்த நேரத்திலே அறியாமையிலிருந்து அந்த மக்கள் உங்கள் பின்னாலே வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நீங்கள் ஒவ்வொரு கிராமமாகச் சென்றாலும், பின் தங்கிய மக்கள் வாழ்கின்ற, வன்னியர்கள் சமுதாயம் வாழுகின்ற பகுதியிலே உள்ள மக்கள் எல்லாம் தமிழக முதல்வராகப் பொறுப்புப் பேற்றிருக்கிற டாக்டர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய தலைமையை ஏற்று (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள் பின்னாலே சென்ற நாங்கள் 20,000 வாக்குகள் வித்தியாசத்திலே வெற்றிபெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் உங்கள் பின்னாலே அந்த மக்கள் இல்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதை உணர்ந்துதான் இன்றையதினம் நீங்கள் எல்லாம், வன்னியர்களை வாழ வைப்பவர்களாக, வந்தவர்கள், இலங்கைப் போராளிகளை ஆதரித்து வெளிநாட்டு சக்திகளுக்கு பின்னால் அதாவது விடுதலைப் போராளிகளுக்குப் பின்னாலே சென்றுகொண்டிருக்கிறீர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

நேற்றையதினம்கூட நான் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அந்தக் கிராமத்திலே சுமார் 500 மக்கள், வன்னியர் சமுதாய மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். பாப்பாந்தோப்பு என்பது அந்தக் கிராமத்தின் பெயர். அந்தக் கிராமத்திலே உள்ள அத்தனை மக்களும் நேற்றையதினம் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கொடியை ஏற்றினார்கள். எங்களுடைய தோழமைக் கட்சியுடன் சேர்ந்து நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் அங்கே இருந்த காரணத்தாலே அவர்களை அழைத்து கொடியை ஏற்றுகின்ற அளவுக்கு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கிராமப்புறங்களிலே மக்கள் விழிப்பு உணர்வோடு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். எங்களுடைய உடையார்பாளையம் தாலுகாவிலே இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுடன் இணைந்து, அங்கே ஒரு நிலக்கரி சுரங்கத்தை அமைத்து, மின் உற்பத்தி நிலையத்தைத் தொடங்கும் மகத்தான திட்டத்தை அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அதைப் பொறுக்காதவர்கள் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள், மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள், அங்கே அதிகமாக வாழுகின்ற வன்னியர் மக்கள்—இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றினால்—இவர்களுக்குக் கொடி தூக்க மாட்டார்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்ற உணர்வின் காரணமாக இன்றையதினம் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற விடமாட்டோம் என்று கூறி தெரு

1992 மார்ச் 23] [திரு. கே. கே. சின்னப்பன்]

முனைப்பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தெருமுனைப் பிரச்சாரம் என்று சொல்லி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களையும் பாரத பிரதமர் அவர்களையும் குறிப்பிட்டு தவறாக பேசிவருகிறார்கள். இருந்தாலும் அந்தப் பகுதியிலே வாழுகின்ற ஏழை எளிய மக்கள், வன்னிய மக்கள் ஒருநாள் தான் சென்றார்கள், ஒரு நாளிலேயே கிராமத்து மக்கள் இவர்களை எல்லாம் விரட்டி அடித்த பின்பு இப்போது நகரத்திலே முகாம் அடித்துக்கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற விடமாட்டோம் என்று பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக அடுத்தமாதம் 12-ந்தேதியோ அல்லது 14-ந்தேதியோ ஒரு பெரிய போராட்டத்தை நடத்தப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலக்கரி சுரங்கத்தை நாங்கள் ஆரம்பிக்க விடமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற வன்னிய, ஆதிதிராவிட மக்கள் வாழக் கூடாது என்று நினைக்கிறீர்களா? பொருளாதார ரீதியில் அவர்கள் முன்னேற வேண்டாம் என்று எண்ணுகிறீர்களா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உங்களுடைய எண்ணத்தை இந்த அவையிலே தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-00

மேலும், மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர்கள் பல்வேறு வகையிலான கமிஷன்களை எல்லாம் அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிஷன்களை எல்லாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு, கடைசிவரை நிலைத்திருக்கிற இந்த அரசு பல்வேறு வகையிலான மக்களிடமிருந்து வருகிற கோரிக்கைகள் அனைத்தையும் பரிசீலனை செய்து, புதிதாக பின்தங்கிய மக்கள், மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனைவருடைய கோரிக்கைகளையும் பரிசீலனை செய்து, முன்னேறிய அதாவது இப்போது இருக்கிற பிராமணர்களைப் போன்ற, பிராமணர்கள் முதல் கடைசி தட்டில் இருக்கிற நரிக்குறுவர்கள் வரையிலே அனைத்து மக்களுடைய கோரிக்கைகளையும், இங்கே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இறப்பதற்கு முன்பாக, அனைத்து இன மக்களையும் அழைத்துப் பேசினார்கள். அந்த பைல்கள் எல்லாம் இங்கே அரசிடத்திலே இருக்கும் என்று எண்ணுகின்றேன். எனவே, அதையும் பெற்று நீங்கள் மீண்டும் ஒரு நல்ல திறமையான அரசை அமைத்திருக்கிறீர்கள். அனைவருடைய கோரிக்கையையும் ஏற்று, இன்றையதினம் ஒருசிலர், இங்கே பேசுகின்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் எங்களுடைய வன்னியர் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் போராடி அவர்களுக்கு ஒதுக்கீட்டை வாங்கித் தருவதாக குறிப்பிடுகிறார்கள், உண்மையிலேயே எங்களைப் பொறுத்த அளவில் இந்த சமுதாயத்திற்கு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த சமுதாயத்திலே, அடித்தட்டிலே இருக்கின்றவர்களை,

[திரு. கே.கே. சின்னப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

ஒருவேளை கஞ்சிக்குக்கூட வழியில்லாமல் கிராமப்புறங்களில் வாடுகின்றார்களே அந்த வன்னிய சமுதாய மக்கள் பயன் பெறுகின்ற வகையில் சலுகையை வழங்க வேண்டும். இந்த அரசு கொடுக்கின்ற ஒதுக்கீடுகள் அவர்களை சென்றடைய வேண்டும். இன்றைக்கு ஏதோ மேல் தட்டிலே இருந்துகொண்டு அதாவது ஐ.ஏ.ஏஸ்., அதிகாரிகளாகவும், ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளாகவும் இருப்பவர்கள் மற்றும் அரசியல் ரீதியாக முன்னேறியவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த ஒதுக்கீடுகள் சென்று சேருமேயானால் நிச்சயமாக இந்த சமுதாய மக்கள் இப்போது எப்படி பொருளாதார ரீதியாக முன்னேறாததன் காரணமாக ஒருசிலரின் தவறான வழிக் காட்டுதலுக்குப் பின்னால் செல்கிறார்களோ அது போல சென்றுவிடுவார்கள். அதனால் இந்த மக்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் இந்த அரசையும், புரட்சித் தலைவி அவர்களையும் தங்கள் கடவுளாக எண்ணுகிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்காக நிச்சயமாக வர இருக்கின்ற ஓராண்டிற்குள் வழிவகை செய்யவேண்டும். அந்த மக்கள் எல்லாம் உங்கள் பின்னால் இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள், காட்டிக் கொடுக்கின்றவர்களுக்குப் பின்னாலே எல்லாம் செல்லாத அளவுக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் துரித நடவடிக்கை எடுத்து நன்மைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலே முத்தரையர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள், அம்பலக்காரர்கள் இவர்களை மாத்திரம் பிந்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இவர்களைச் சேர்ந்த வலையர் போன்ற மற்ற இனத்தவர்களுக்கும் இவர்களுக்குள்ளும் தங்களுக்குள் பெண் கொடுப்பது, எடுப்பது போன்ற உறவு முறைகள் இருக்கின்றன. எனவே இந்த சமுதாயத்திலே உள்ள அனைத்து மக்களையும் இந்த மிகவும் பிந்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைச் பொறுத்தவரையில் ஒருசில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துவிடலாம் என்று எண்ணுகின்றேன். என்னுடைய தொகுதியில் அதிகப்படியாக பிந்தங்கிய மாணவர் விடுதிகள் இன்றையதினம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சியிலே, கடந்த ஆண்டு கூட, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற சாதாரண ஏழையெளிய மாணவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு 50 மாணவர்கள் இருந்தவிடுதியில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை 100 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கடந்த வருடத்திலே பார்க்கும்போது அது எத்தகைய கட்டிட வசதியும் இல்லாமல், பிள்ளைகள் இன்றை நின்று கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருந்தது. அந்நிலை இல்லாமல் என்னுடைய தொகுதியிலே மிகவும் பிந்தங்கிய மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற

1992 மார்ச் 23] [திரு. கே. கே. சின்னப்பன்]

ஜெயங்கொண்டம், உடையார்பாளையம், தா.பனூர் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள மாணவர்கள் விடுதிக்கு நல்லபடியாக கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அங்கே வர இருக்கின்ற நிலக்கரிச் சுரங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற அனைத்து மக்களும் இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை வந்து பார்க்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு இருக்கிறார்கள். அங்கே எவ்வளவு பெரியவர்கள் போராட்டம் நடத்தினாலும், அவர்கள் பின்னால் அங்குள்ள மக்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து, அந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை உடனே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை அந்தத் தொகுதி மக்களின் சார்பாக மிகவும் பணிவன்புடனும், தாழ்மையுடனும் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பினைக் கொடுத்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியினைக் கூறி விடைபெறுகின்றேன், ஜெய்ஹிந்த். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, On a point of personal explanation மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசட்டும் என்று பொறுமையாக நாங்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். இதிலே இரண்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருந்ததை பண்குட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பொறுமையாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். நாங்கள் அனைவரும் ரசித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நானும் அதை ரசித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஏன் என்றால் என்னப் பேசுகிறோம் என்பதிலே அவருடைய கண்ணோட்டத்திற்கும் எங்களுடைய கண்ணோட்டத்துக்கும் அடிப்படை வேறுபாடு உண்டு. பாட்டாளி மக்கள் கட்சி என்பது வன்னியர் கட்சி அல்ல. இதை நாங்கள் பல முறை, பல இடங்களில் தெரிவித்திருக்கிறோம். வன்னியர் சங்கம் என்பது வேறு, பாட்டாளி மக்கள் கட்சி என்பது வேறு. பாட்டாளி மக்கள் கட்சி என்று துவக்கப்பட்டு, அதனுடைய செயல்பாடுகளை அவர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களானால் தெரியும். இந்த நாட்டிலே

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1992 மார்ச் 23]

உள்ள ஏழை எளிய மக்களை மையமாக வைத்து, அந்த அடிப்படையிலே மட்டும்தான் நாங்கள் செயல்பட்டு வருகிறோம்.

பிற்பகல் 1-05

அடுத்து, ஜெயங்கொண்டம் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய, வரக்கூடிய மின் உற்பத்தித் திட்டம். அது இந்த மானியத்தில் இல்லை. ஆனாலும், அவர் பேசினார். இந்த மன்றத்தில் பேசுவதற்கு—அவர் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்—உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை, இல்லை, அவருடைய தொகுதி பின்தங்கியோர் நிரம்பி இருக்கிற தொகுதி. சம்பந்தப்பட்ட தொகுதி உறுப்பினர் அவர். என்னுடைய தொகுதி பின்தங்கியோர் மிகுந்திருக்கிற தொகுதி, அந்தத் தொகுதியில் உள்ள அந்தப் பின்தங்கியோரை முன்னேற்றுவதற்காக வர இருக்கிற திட்டம் என்றதான் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜெயங்கொண்டத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டம் 7,000 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு திட்டம். 1,500 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டம் அது. இதை, இந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் சார்ந்துள்ள கட்சியினர் தடுப்போமென்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே, இத்தகைய ஒரு திட்டம் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைப்பதென்றால், தமிழ்நாட்டுக்குே அது ஒரு வரப்பிரசாதம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதுமட்டுமின்றி ஜெயங்கொண்டம் போன்ற ஒரு பின்தங்கிய தொகுதியில் இத்தகைய ஒரு மகத்தான திட்டம் அமையப் போவதை அந்த மக்களுடைய நல்வாழ்வில் அக்கறை உள்ளவர்கள் யாராக இருந்தாலும் வரவேற்க வேண்டும், ஆதரிக்க வேண்டும். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சியின் நிறுவனத் தலைவர் அவ்வப்போது இதை தடுப்போம், அந்தத் திட்டத்தை அங்கே ஏற்படுத்த விடமாட்டோம், அங்கேயிருந்து ஒரு துளி நிலக்கரியைக்கூட வெளியே எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று பேசி வருகிறார். இதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னப்பன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால், அந்தத் திட்டத்தை நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன் செய்யலாம் அல்லது தமிழ்நாடு அரசு செய்யலாம்; தனியாரிடத்தில் கொடுப்பது கூடாது என்பதைக் கொள்கை ரீதியாகத்தான் நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்.

1992 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைத் தனியாரிடம் கொடுக்க வில்லை. இது ஒரு ஜாயின்ட் செக்டார் வென்சர். அதுமட்டுமல்லாமல் நெய்வேலி நிறுவனத்தாரிடம் இப்போது இதைக் கொடுத்தால் அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியாது. ஏற்கெனவே அங்கேயுள்ள எக்ஸ்டன்ஷனையே அவர்களால் நிறைவேற்றித் தர முடியவில்லை. எனவே, இந்தப் புதிய திட்டத்தை அவர்களால் தற்சமயம் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்கு நிறைவேற்றித் தர முடியாது என்பதால் தான் தமிழக அரசு தான் இதைச் செய்கிறது. தமிழக அரசு தனியாகச் செய்ய முடியாமல், அதை ஜாயின்ட் செக்டார் வென்சராகச் செய்கிறது.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் கொள்கை ரீதியாக பாட்டாளி மக்கள் கட்சி எதிர்க்கிறதே தவிர, வேறல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடத்திலே கேட்ட கேள்வி, நீங்கள் அங்கம் வகித்த அமைச்சரவை, பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்குத் துரோகம் இழைத்துவிட்டதாகக் கருதியிருப்பீர்களேயானால், ராஜினாமா செய்திருக்க வேண்டுமென்பது ஒன்று. அதற்கு நேரடியாக அவர் பதில் சொல்லவில்லை. அதே அமைச்சரவையில் அங்கம் வகித்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், அந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு துரோகம் இழைத்து விட்டது என்று காரணம் காட்டி, அமைச்சரவையிலிருந்து ராஜினாமா செய்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு ராஜினாமா செய்தால் எப்படி அமைச்சரவை இயங்கும் என்று கேட்டாரே, உங்களோடு இருந்த அமைச்சரே ராஜினாமா செய்திருக்கிறார் என்பதை நினைவுபடுத்தி, உள்ளப்படிக் அந்த முதலமைச்சர் பின்தங்கிய சமுதாய மக்களுக்கு தவறு இழைத்து விட்டார், தீங்கு இழைத்து விட்டார், துரோகம் இழைத்து விட்டார் என்று நீங்கள் கருதி இருப்பீர்களேயானால் நீங்கள் ராஜினாமா செய்திருக்க வேண்டுமென்பதைதான் உறுப்பினரவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தினார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர்.

பிற்பகல் 1-10

*மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், சீர் மரபினர் முதலியோர் நலன்

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

குறித்து சுமார் ரூ. 37 கோடிக்கும் சற்று குறைவான இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது 9 உறுப்பினர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்திலே விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பல்வேறு கருத்துக் களை எடுத்துவைத்திருக்கின்றார்கள்.

வெட்டுத்தீர்மானங்கள் என்கின்ற பெயரால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ராஜு அவர்கள், திரு. சுதர்சனம் அவர்கள், திரு. ராமசுப்பு அவர்கள், திரு. அபுல்ஹாசன் அவர்கள், திரு. தெய்வநாயகம் அவர்கள், திரு. வெங்கடேசன் அவர்கள், திரு. ராஜாராமன் அவர்கள், திரு. சிங்காரம் அவர்கள், திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், திரு. தங்கராஜு அவர்கள், திரு. செல்வராஜு அவர்கள், திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள், திரு. ஆண்டி அம்பலம் அவர்கள், திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள், திரு. லட்சுமணன் அவர்கள், திரு. கின்னப்பன் அவர்கள், திரு. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள், திரும்பி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் மற்றும் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் டாக்டர் குமாரதாஸ் அவர்கள், திரு. பண்ணுட்டி ராமச்சந்திரன் அவர்கள், திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ஆகிய 23 உறுப்பினர்கள் 55 வெட்டுத் தீர்மானங்களின் கொள்கை பற்றி விவாதிக்கவும், புதிய விடுதிகள் தொடங்குவது பற்றியும், விடுதிகளுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவது பற்றியும், வீடுகள் கட்டித் தருவது பற்றியும், வீட்டு மனைகள் வழங்குவது பற்றியும், இவ்வச ங்கணவுத் திட்டத்திற்கான வயது வரம்பை உயர்த்துவது பற்றியும், படிப்புதவித் தொகை அளவை உயர்த்துவது பற்றியும், மாணவர்களுக்கு பரிசுக்ள் வழங்குவது பற்றியும், கிறு தொழில்மற்றும் விவசாயம் செய்ய உதவுவது பற்றியும், தனியார் நிறுவனங்களில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பது பற்றியும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்தல் பற்றியும், மூன்றாவது பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக்குழு அமைத்தல் பற்றியும், ஒதுக்கீட்டு விழுக்காட்டை உயர்த்துதல் பற்றியும், பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இனவாரி இட ஒதுக்கீடு அளித்தல் பற்றியும் ஆன பல்வேறு கருத்துக்களை வெட்டுத் தீர்மானங்களிலே தெரிவித்திருக் கிறார்கள்.

இவைகளில், வீடு கட்டித்தருவது, உணவுத் திட்டத்திற்கான வயது வரம்பை உயர்த்துவது, படிப்புதவித் தொகையின் அளவை உயர்த்துவது, விவசாயம் செய்ய உதவுவது, தனியார் நிறுவனங்களில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பது, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்தல், மூன்றாவது பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் குழு அமைத்தல், ஒதுக் கீட்டு விழுக்காட்டை உயர்த்துதல், பிற்படுத்தப்பட்ட இனவாரி கமிஷனில் இட ஒதுக்கீடு தவிர மற்ற கோரிக்கைகள்பற்றி அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள இத்துறையின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1992 மார்ச் 23] [திரு. இராம வீரப்பன்]

எனவே என்னுடைய உரையின் இறுதியில் இவைபற்றிய பொதுவான கருத்துக்களை, அரசினுடைய நிலையை, அரசின் சார்பிலே விளக்க வேண்டிய கருத்துக்களை எடுத்து விளக்க நான் விரும்புகிறேன். பிற்பட்டோர் நல மானியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோது, மாண்புமிகு பண்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் 6,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து இந்த அரசில், அதிலும் முதலீட்டுச் செலவையெல்லாம் சேர்த்து 10,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிற அரசு 37 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் மானியம் கேட்டு இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

இங்கே மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர் திரு. கே. சின்னப்பன் அவர்கள் நான் அளிக்கவேண்டிய சில பதில்களை அவர்கள் மிகத்தெளிவாக முன்னாலேயே அளித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அதிலே இன்னும் சில விளக்கங்களை நான் இறுதியிலே விளக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் ஒரு கருத்தை இங்கே நான் பதிலாக அளித்தால் தான் அதைத் தொடர்ந்து என்னுடைய வாதத்தை நான் தொடருவதற்கு அது வாய்ப்பாக இருக்கும். பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோர், சீர்மரபினர் என்ற ஒரு துறை உருவாக்கப்பட்டு, அந்தத் துறைக்காக சுமார் 37 கோடி ரூபாய் இங்கே மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற 67 விகித பிற்பட்ட இன மக்களுக்கும் இந்த 37 கோடி ரூபாய் தான் இந்த அரசு ஒதுக்குகிறது என்று சொன்னால், இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பண்டி இராமச்சந்திரன் போன்றவர்கள்—எல்லா தலைமையிலேயும் அமைந்த அமைச்சரவைகளில் இடம் பெற்று — இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சின்னப்பன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்களே, தன்னுடைய கருத்துக்கு முரண்பாடாக, தான் சார்ந்திருக்கின்ற மிகப்பெரிய இனத்திற்கு விரோதமாக கொள்கை முடிவெடுக்கிற ஒரு ஆட்சியிலே கூட கடைசியரை இருந்துவிட்டு, அந்த ஆட்சி டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட பிறகு அதிலிருந்து விலகி, அதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியிலே அமைச்சராகவும் இருந்து, நீண்ட அனுபவம் பெற்றவர் என்கிற உரிமையை அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் போன்றவர்கள், ஒரு அரசுத்துறையிலே 37 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால் அது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை என்று அவர் சொன்னால், இதைப் பார்த்து இந்த நாட்டு மக்கள் சிரிப்பார்களா, மாட்டார்களா என்பதை நான், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1.15

இந்த அரசு ரூபாய் ஆறாயிரம் கோடிக்கு அதிகமாக செய்கிற செலவிலே மிகப் பெரும்பாலான துறைகள், இங்கே இரண்டு

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

நாட்களுக்கு முன்பு பெறப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளும், இதற்குப் பின்னாலே வரப்போகிற மானியக் கோரிக்கைகளும், பல்வேறு துறைகளின் பெயராலே வந்தாலும் அவைகளிலே பெரும்பகுதி பிற்படுத்தப்பட்ட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட இந்தச் சீர் மரபினருக்கு போய்ச் செருகிறது என்பதை மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் அவர்களும் அறிவார். அவர் மறந்துவிட்டார் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர் தெரியாமல் சொன்னார் என்றும் நான் சொல்லவில்லை. அவர் செய்திகளைப் போட்டுக் குழப்புவதிலே மிகுந்த கை தேர்ந்தவர், அவருடைய கெட்டிக்காரத்தனம், தயவு செய்து மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியின் தலைமையில் இருக்கிற இந்த அரசினிடத்திலே செல்லாது (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) என்பதை மாத்திரம் நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அவரைத் தனிப்பட்ட முறையில் குறைவாகவோ அல்லது குற்றம் சுமத்தியோ பேச வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. ஏதோ இவ்வளவு காலம் நூறு கோடி, இரு நூறு கோடிக்கு இந்த பிற்பட்ட நலத்துறையிலே மானியங்கள் வந்ததைப் போலவும் அவர் அமைச்சராக இருந்தபோது இதை விட அதிகமாக வந்ததைப் போலவும், இப்போது ஏதோ குறைவாக 37 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்பது அவருடைய சாதாரியத்தை, சாமர்த்தியத்தை, இன்னும் சொல்லப் போனால் தந்திரத்தை அவரே மெச்சிக்கொள்ளலாமே தவிர, அது உண்மையை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்காது (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) என்பதை மிகுந்த கவனத்தோடு அவருக்கு உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலத் துறை என்று சொல்லுகிற போது, இந்த ஆட்சியே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் அதைத் தொடர்ந்து மற்ற மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிற ஆட்சிதான். ஆனால் இந்தியாவில் இன்றைக்கு பேசப்படுகிற மண்டல் கமிஷன் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அதிலே கூட இந்திய அரசின் நிலை என்ன, தமிழக அரசின் நிலை என்ன என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இந்திய அரசின் நிலை தினசரி பத்திரிக்கைகளிலே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அது உச்ச நீதிமன்றத்திலே இன்னும் முடிவு பெறாமல் இருக்கிறது. நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். சென்ற முறை இங்கே இந்த மானியக் கோரிக்கையை இந்தச் சபையிலே கோரிப் பெற்ற மாண்புமிகு முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், இந்த மண்டல் கமிஷனைப் பற்றி, பிற்படுத்தப்பட்டோர் கொள்கையைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக எடுத்து இங்கே விளக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அதிலேயிருந்து எந்த மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் உச்ச நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற அந்த வழக்கில் நாமும் ஒரு பார்ட்டியாக

1992 மார்ச் 23] [திரு. இராம வீரப்பன்]

சேருவதற்கு முன்னாள் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி திரு. சிவ சுப்பிரமணியம் அவர்களை அதற்காக நியமித்திருக்கிறோம். சமயம் வருகிறபோது தமிழக அரசின் சார்பில் இந்த 50 சதவீத விழுக்காடு குறையக் கூடாது, இதை நிறைவேற்ற வேண்டும், மேலும் பொருளாதார அடிப்படையிலே நாம் ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை, கல்வி, சமுதாய பிற படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலையை வைத்துத்தான் இவைகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவிப்பார்.

அது மாத்திரமல்ல, இப்போது ஏதோ மண்டல் கமிஷன் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கை சர்வரோக நிவாரணி என்று பேசுகிறார்கள். 27 சதவீதத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் வேலை வாய்ப்புகளிலேதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையிலே கிடையாது. இதைத்தான் மிகத் தெளிவாக, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலேயே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற முறை இந்த மாமன்றத்திலே, மானியக் கோரிக்கையிலே பதில் அளித்த போதும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். இதுதான் தமிழக அரசினுடைய மிகத் தெளிவான நிலை. ஆனால் இதில் எழுபது ஆண்டுக்கால வரலாற்றை தமிழகம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களில் இந்த உணர்வு சமீப காலத்திலே தோன்றியிருக்கலாம். கர்நாடகாவிலே இருக்கிறது, கேரளத்திலே இருக்கிறது என்று அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். இதற்கு வித்திட்டதே தமிழ் மாநிலம் தான். இதற்கு வழிகாட்டியவர்களே நம்முடைய நீதிக் கட்சியின் தலைவர்கள் தான். அதிலே பாரம்பரியமாக வந்து கொண்டிருக்கிற ஆட்சியின் இன்றைய சின்னம் தான், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, இன்னும் சர்மரபினர் என்று சுட்டிக் காட்டப்படுகிற அந்த கோடானு கோடி மக்களுடைய தமிழக மக்களின் சின்னமாகத்தான் புரட்சித் தலைவி டாக்டர் ஜெயலலிதா அவர்கள் தலைமையில் (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி மிகச் சிறந்த திட்டங்களை அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது, நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலேயிருந்து நீங்கள் மாற்றிவிடலாம் என்றால், நீங்கள் மாறிக் கொண்டிருக்கலாமே தவிர மக்களை மாற்ற முடியாது.

பிற்பகல் 1.20

இங்கே கூடச் சொன்னார்கள். 'நாங்கள் ஒரு சாதிக் கட்சியைச் சேரவில்லை ; கொள்கையைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம் ; பாட்டாளிகளைப் பற்றித்தான் பேசுகிறோம், என்றார்கள். பசு வேடம் போட்டுக் கொண்டுவந்தாலும், புலி தான் உள்ளே இருக்கிறது என்பதை இந்தத்

[திரு. இராம் வீரப்பன்] [1992 மார்ச் 23]

தமிழகம் மிகவும் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் தேர்தலிலே உங்களைப் புறக்கணித்து விரட்டி வைத்தார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் பசுத் தோல் போர்த்திய புலி. புலி என்றால், புலிக்கும் சில நல்ல குணங்கள் கூட உண்டு. ஆனால், இது வெறி பிடித்த புலி; இரத்த வெறி பிடித்த புலி; சாதி வெறி பிடித்த புலியாக இன்றைக்குத் தமிழகத்தை மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு பசுத் தோல் போர்த்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதுவும் இந்த ஆட்சியினிடத்திலே, இந்தத் தலைவரிடத்திலே, இந்த முதல்வரிடத்திலே நடைபெறாது; வெற்றி பெறாது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஏன் இவ்வளவு அழுத்தமாக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், பிற்படுத்தப்பட்டவர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர், சீர்மரபினர், இவர்களை பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மேல் சாதியிலே இருக்கிறவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக ஆக வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்; பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக ஆக வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக ஆக வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இது ஒரு துரதிஷ்டவசமான நிலைமைதான். ஒரு நாட்டில் மக்கள் சமுதாயம், நாங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று விரும்புவார்களே தவிர, 'நாங்கள் மேலே ஏற வேண்டுமென்று விரும்புவார்களே தவிர, 'நாங்கள் கீழே போக வேண்டுமென்று கேட்பது இந்த நாட்டினுடைய துரதிஷ்டம் 1992 ஆம் ஆண்டிலே நீதிக்கட்சியினுடைய மிகச் சிறந்த அந்தக் கொள்கைக்கு. இலட்சியத்திற்கு வெற்றி கிடைத்ததற்குப் பிறகும், 20 ஆண்டுகளாக, 25 ஆண்டுகளாக இங்கே திராவிடர் இயக்கத்தினுடைய ஆட்சி நடைபெற்று, இன்றைக்கு அந்த ஆட்சியின் சிகரமாக விளங்குகிற ஒரு தலைவரின் தலைமையிலே அந்த இலட்சியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் சாதியின் பேராலே ஒரு கட்சி நடத்தலாம், ஒரு அரசியல் நடத்தலாம் என்று சில பேர் துணிந்து வந்து இருக்கிறார்களே, அந்த துரதிஷ்டவசமான நிலைமையினாலேதான் இன்றைக்கு இந்த மக்கள் 'எங்களைப் பின்னாலே தள்ளுங்கள், பின்னாலே தள்ளுங்கள்' என்று கேட்கிற சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னப்பன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவருக்கு அந்த உணர்வு வரும். அவர் தேசிய இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர். அதைப் போலத்தான் திராவிடர் இயக்கத்திலே இருக்கிற எங்களுக்கும். திராவிடப் பாரம்பரியத்திலே வந்திருக்கிற எங்களுக்கு, யார் யார் தாழ்த்தப்பட்டவர்களோ, யார் யார் அழுத்தி வைக்கப்பட்டவர்களோ, யார் யார் அடக்கி வைக்கப்பட்டவர்களோ, யார் யார் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களோ, யார் யார் மிகுந்த பிடி

1992 மார்ச் 23]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை அரசாங்கம் கை தூக்கி விட வேண்டுமென்ற இலட்சியத்திற்காக எங்களை ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், அந்த இலட்சியத்திலிருந்து நாங்கள் வளர்ந்து கொண்டு வந்தவர்கள். அந்த விளைவினாலே தான் தேர்தல், அறிக்கையிலேயும் தம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்தையொட்டி, சென்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

சென்ற 18-9-1991 அன்று இந்தப் பேரவையில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மானியக் கோரிக்கைக்குப் பதில் அளித்துப் பேசுகையில், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், “பிற்படுத்தப்பட்டோரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு ஒதுக்கீடு கொள்கை மாத்திரம் நாம் எதிர் பார்க்கும் விஷயங்களை முழுமையாக விரைவில் ஏற்படுத்தி விடாது. இன்றைய மாநிலங்களின் நிதி, நெருக்கடி மிகுந்த சூழ்நிலையில் பிற்பட்டோரின் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இந்த நெருக்கடியைப் போக்கிட மைய அரசு உதவிக் கரம் நீட்ட முன்வர வேண்டும். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் கிராமக் கைவினைஞர்கள் மற்றும் கைத் தொழிலையே நம்பி வாழும் பிற்பட்டோரின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு அகில இந்திய அளவில் சிறப்புத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்து செயல்படுத்த மைய அரசு சிந்தனை செய்து வேண்டும். பிற்பட்டோரின் நல்வாழ்விற்கான திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்படுத்தும் மாநில அரசுகளுக்கு மைய அரசு போதிய நிதி உதவி வழங்கி, வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக எழுப்புவது என்னுடைய கடமையாகும். தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாட்கள் வரும் இந்த மாதத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையின் மானிய விவாதத்தில் இந்தக் கோரிக்கையையும் வைப்பது மிகப் பொருத்தமாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்” என்று மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சென்ற ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களிலே இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

நான் இப்போது மகிழ்ச்சியோடு இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். இதுவரை அரசியல் சட்டம் நிர்ணயித்த அந்த விதிகளின்படி, கட்டளையின்படி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி மாத்திரமே பேசிக் கொண்டு இருந்த, அவர்களைப் பற்றி மாத்திரமே நினைத்துக் கொண்டிருந்த மத்திய அரசு, இந்த அறிவுரையைக் கேட்டு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், இப்பொழுது தான் பேசத் தொடங்கி இருக்கிறது சென்ற ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியை. சேர்ந்த

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

பிற்பகல் 1-25

மாண்புமிகு இராஜேந்திரன் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். மறைந்த நமது மரியாதைக்குரிய ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் இதை சொல்லியிருந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுதே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு அவர்கள் செய்யவில்லை. சென்ற ஆண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை தெரிவித்த பிறகு அவர்களுடைய சிந்தனையில் புதிய உணர்வுகள் ஏற்பட்டு இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் National Backward classes Finance and Development Corporation தேசிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் நிதி மற்றும் வளர்ச்சி நிறுவனம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதற்கு முதலீடாக 200 கோடி ரூபாயை மூலதனமாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நான் பெருமைக்காகவோ, புகழ்ச்சிக்காகவோ சொல்லவில்லை. இந்தியாவில் இருக்கிற எந்த மாநில அரசும் இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசை நோக்கி வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால் நீண்டகால பாரம்பரியம் மிக்க தமிழ் மண்ணிலேதான், தமிழ்நாட்டினுடைய அரசின் தலைவர்தான் இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி, இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சிந்தனையிலே மறுமலர்ச்சியை, விழிப்புணர்ச்சியை, அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லப் படாவிட்டாலும் இந்த நாட்டிலே அகில இந்திய அளவில் 52 சதவீதம், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் 67 சதவீதம் இருக்கிற பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர்மரபினருக்கு நிதியுதவி வழங்கவும், தனியான திட்டங்களைத் தொடங்கவும் மத்திய அரசு முன் வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்கிற இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பிலே நான் மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, நீங்கள் 200 கோடி ரூபாயில் தொடங்கி இருக்கிறீர்கள். இது போதாது. 18 சதவீதம் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்றைக்கு ஒதுக்கிய நிதி எவ்வளவோ அந்த நிலையைப் போலவாவது குறைந்தபட்சம் நீங்கள் இந்தியா முழுவதற்கும் ஒதுக்கி, அதிலே 67 சதவீதம் இருக்கிற தமிழகத்திற்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற தமிழகத்திற்கு, சரியான நிதியுதவியை நீங்கள் வழங்குவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே, சென்ற ஆண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்த கருத்தையொட்டி, இன்றைக்கு அந்தக் கருத்தை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்த முன்வந்திருக்கிற மத்திய அரசினிடத்தில் வேண்டுகோளாக நான் வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஏன் மிகுந்த பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆகநினைக்கிறார்கள்? மிகுந்த பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஏன் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக ஆக்குங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்? அதைத் தான் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக திரு. சின்னப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். நம்முடைய மரியாதைக்குரிய காங்கிரஸ்

1992 மார்ச் 23] [திரு. இராம வீரப்பன்]

கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அடிப்படையை ஆராய்கிற அரசுதான் இந்த அரசு. அதற்கான அடிப்படையை ஆராய்ந்து அதைக் களைவதற்கு, தீர்ப்புதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிற முதலமைச்சர் தான் இன்றைய முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி);

பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுடைய வளர்ச்சி என்பது இரண்டு தண்டவாளங்களாகும். இரண்டு பாதைகளில் சென்றாக வேண்டும். ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து சென்றாக வேண்டும். ஒன்றிலேயிருந்து ஒன்று பின்தங்கி விடக்கூடாது. கல்வி வசதியை ஏற்படுத்தினால், கல்வி எல்லோருக்கும் வந்து விட்டால் அவர்கள் முன்னேறி விடுவார்களா என்றால் முடியாது. பட்டம் பெற்றவர் என்று சொல்லி விட்டால் மாத்திரம் போதாது. கல்வி பெற்றவன் என்று சொல்லி விட்டால் மாத்திரம் போதாது. இவனை பட்டதாரியாக்கி விட்டேன் என்று ஒரு அரசு சொல்லிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. பட்டம் பெற்றவன் இந்த சமுதாயத்திற்கு பயனளிக்கிறானா, அதன் மூலம் அவன் பயன் பெறுகிறானா என்று இந்த இரண்டையும் கூர்ந்து நாம் நோக்கியாக வேண்டும். ஆகவே தான் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர்மரபினர் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஆதி திராவிட மக்கள்—அவர்களை உயர்த்துகிற போது ஒரு பக்கத்திலே அவர்களை கல்வியிலே உயர்த்துகிற போது இன்னொரு பக்கத்திலே வாழ்க்கையிலும் உயர்த்தியாக வேண்டும். பொருளாதாரத்திலே உயர்த்தியாக வேண்டும். அதற்கு அடிப்படையாக அமைவது தொழில். படித்து விட்டேன்; பட்டம் பெற்று விட்டேன் என்று இளைஞர்கள் இன்றைக்கு சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வேலையற்ற பட்டதாரி என்கிறான். உனக்கு என்ன வேலை தெரியும் என்றால் வேலை தெரியாது என்கிறான். ஆகவே, வேலை தெரியாத பட்டதாரியாக இருக்கிறானே தவிர வேலையில்லாத பட்டதாரி என்று அவனை சொல்ல முடியாது.

எனவே, வேலை தெரியாதவர்களுக்கு வேலையைக் கற்றுத் தர வேண்டும். ஆகவே தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஒரு மிகச் சிறந்த திட்டத்தை இங்கே அறிவித்தார்கள்.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : பிற்படுத்தப்பட்ட, மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவ மாணவியர்களுக்கு பெரும் அளவில் பணி சார்ந்த பயிற்சியை (Job-oriented Training) அளித்து, அவர்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதற்கு வழிகாட்ட

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

முடியும் என்பதை உணர்ந்து, சென்ற ஆண்டு முதன் முறையாக, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி, கணிப்பொறிப் பயிற்சி, கனரக வாகன ஓட்டுநர் பயிற்சி ஆகிய பயிற்சிகளுக்கு உதவி வழங்கும் திட்டத்தை அறிமுகம் செய்தார்கள்.

இவ்வாண்டு, 1992-93-ல் மேலும் அதிக நபர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில், சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்கனவே உள்ள 450 பேர் என்பதை உயர்த்தி, ஆயிரம் மாணவ மாணவியர்களுக்கு இந்தப் பயிற்சியை வழங்குவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி அளித்துள்ளார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதேபோல், கணிப்பொறிப் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ், சென்ற ஆண்டு 50 பேர் என்று அறிவித்தார்கள். அதை இந்த ஆண்டு 500 மாணவ மாணவியர்களுக்கு உயர்த்தி அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதேபோல், கனரக மோட்டார் ஓட்டும் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ், ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டு தொடக்கமாக 50 பேர் என்று அறிவித்தார்கள். அதை இந்த ஆண்டு 500 பேருக்கு பயிற்சி வழங்கிட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆணையிட்டுள்ளார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இந்தப் பயிற்சித் திட்டங்களுக்காக ஆண்டுக்கு 40 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படும். இதனுடைய அடிப்படையே படிக்க வைத்தால் மாத்திரம் போதாது. அவனை, ஒரு தகுதியுள்ளவனாக தொழிலிலே உயர்ந்தவனாக நாம் ஆக்கியாக வேண்டும். நான் இந்த நேரத்தில், உங்களுக்கு ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொல்கிறேன். சென்ற ஆண்டு, நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை, தன்னுடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே ஒரு புள்ளிவிவரத்தைத் தந்திருந்தது. அந்தப் புள்ளி விவரத்திலே 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலேயிருந்த வாகனங்கள் 3.21 லட்சம். 1991 ஆம் ஆண்டிலே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற வாகனங்கள், சென்ற ஆண்டிலே, 15.39 லட்சம். 12 லட்சம் உயர்ந்திருக்கிறது, 10 ஆண்டிலே. ஆனால் இந்த 15 லட்சம் வாகனங்களுக்கு, ஓட்டுநர்கள், அது ரிப்பேராகிவிட்டால், ரிப்பேர் செய்கிறவர்கள், மெக்கானிக்குகள் இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. அது தான் இன்றைய சமுதாய சூழ்நிலை. பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று இவர்களுக்கு நாம் கல்வியை வழங்குகிறோம். கல்வியை வழங்குவதற்காக, நாம் எடுத்துக் கொள்கிற செலவு எவ்வளவு? இங்கே கூட அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஏதோ, 36 கோடி, அல்லது 37 கோடிதானே ஒதுக்குகிறீர்கள் என்று. கல்விக்கு 1,500 கோடிக்கும் அதிகமாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையிலே மாத்திரம் சொல்கிறேன். தமிழ்நாட்டில், 10,600 உயர்நிலைப் பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன, அதிலே இந்த

1992 மார்ச் 23]

[திரு, இராம வீரப்பன்]

பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள், 15 லட்சத்து 17 ஆயிரத்து, 508 பேர் படிக்கிறார்கள். அதிலே, இவர்களுக்காக, இந்தத் துறை, பிற்படுத்தப்பட்ட டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர்களுக்காக இந்தத் துறை செய்கிற செலவு, எவ்வளவு என்றால் இவர்களுக்கு தங்குகிற விடுதிகள், என்ன கொடுக்கின்றன, அதிலே எவ்வளவு பேர்கள் பயன்பெறுகிறார்கள், என்பதைப் பார்த்தால், சுமார் 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேல், இதிலே செலவிடுகிறோம். இதிலே கல்லூரிப் படிப்பிலே இருக்கிற உதவித் தொகை என்பது, 2 லட்சத்து 67 ஆயிரத்து, 799 பேருக்கு போய்ச் சேருகிறது. இதக்காக செலவிடப்படுகிற தொகை, 7 கோடியே 11 லட்சத்து 39 ஆயிரம்.

அதேபோல், இங்கே பள்ளியிலே படிக்கிற மாணவர்கள் தொகை 3,28,705. அவர்களுக்காக செலவழிக்கப்படுகிற தொகை, 1 கோடியே 65 லட்சத்து 29 ஆயிரம். ஆனால், இவர்களுக்காக நாம் ஹாஸ்டல் நடத்துகிறோம். அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. அதற்காக செலவிடப்படுகிற தொகை, மொத்தம் சுமார் 25 கோடியை, அவர்களுக்காக செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பள்ளிக் கல்வியைத் தந்தால், கல்லூரிக் கல்வியைத் தந்தால் மட்டும் போதாது. அதைத்தான் சென்ற ஆண்டிலே அறிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு தொழில் கல்வியைத் தந்தாக வேண்டும், தொழில் கல்வியை, அதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் என்று அறிவித்தது. ஆனால் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை விட்டுவிட்டார்கள். அதைத்தான் சென்ற ஆண்டு, நம்முடைய முதல்வர், மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், இந்தச் சலுகை கிடைக்கும், அவர்களும், தொழில் கல்வியிலே இடம் பெறலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதனாலேதான், தொழில் கல்வியிலே இடம் பெற்றால்தான், அவன் ஒரு தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டால்தான், இன்றைக்கு இந்தச் சமுதாயத்திலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் உயர முடியுமே தவிர, அவர்களுக்கு வெறும் கல்வியைக் கற்றுத்தந்தால் மாத்திரம் அவர்கள் உயர்ந்து விட முடியாது என்பதைத்தான் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நான் முன்னாலே சொன்னதைப் போல கல்வியையும் கற்றுத் தந்தாக வேண்டும், கல்வி கற்றுக்கொள்கிற நேரத்திலே, அவர்களை வாழ்க்கைக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக, அவன் பெற்ற கல்வியின் மூலம் இந்தச் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகிறவனாக, அவன் வாழ்கிற சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகிறவனாக, மாற்றவேண்டும் என்று, இரண்டு திட்டத்தை இன்றைக்கு உருவாக்கிய காரணத்தினால்தான், இந்தத் தொழில் கல்வியிலே, அவரவர்களுக்கு வேலை வாழ்ப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

பிற்பகல் 1-35

இங்கே விடுதிகளைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னீர்கள். விடுதிகளை நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே நாம் சொந்தமாக நடத்துகின்ற அரசுக் கட்டிடம் 74, வாடகைக் கட்டிடங்கள் 697, மொத்தம் 771 விடுதிகள். அதிலே தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் 43,721. அதிலே நம்முடைய நிதிநிலைக் குடிவிவாதத்திலே இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் கேட்டு வாங்குகிறார்கள். வாங்குகிறபோது பல விடுதிகளிலே அவர்களுக்குச் சரியான வசதிகள் இல்லை என்று குறைபாடு அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்காக உடனடியாக ஆணைபிறப்பித்தார்கள். ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து அவர்கள் இந்த அத்தனை விடுதிகளையும் சோதனையிட்டு 'எந்தெந்தவிடுதிகளிலே மாணவர்களுக்கு குறைகள் இருக்கிறதோ, சுகாதாரக் குறையோ, மின்சாரக் குறையோ அல்லது குடிநீர்க் குறையோ எந்தக் குறையாக இருந்தாலும், அதைப் பற்றி உடனே எங்குத் தகவல் தந்தாக வேண்டுமென்று' அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வளவு நான் ஆட்சிகள் நடந்தது. பிற்பட்டோருக்காகவே நான் பிறந்து, வாழ்ந்து, அவர்களுக்காகவே நான் எல்லா தொண்டையும் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் ஒரு பக்கத்திலே பார்த்தால் ஹரிஜனங்களுடைய சம்பந்தி. இன்னொரு பக்கத்திலே பார்த்தால் நாடார் குலத்தின் சம்பந்தி. ஆகவே என்னைத் தவிர வேறு யார் இருக்கிறார்கள்? என்று சொன்னார்களே, அவர்களுக்காக சொல்கிறேன். இங்கே கூட சொன்னார்கள், நம்முடைய தவசி அவர்கள் பேசுகிறபோது சீர்மரபினர், அவர்களுக்காக நடத்துகிற பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் சேர்ப்பது என்கிற அந்த முறைகளிலே இருந்த ஆட்சி சில ஆணைகளை பிறப்பித்திருக்கிறது, அதிலே அந்த சள்ளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சேர விடாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அவைகள் பரிசீலிக்கப்படும், உண்மையானால், அக் குறைகள் களையப்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நிதிநிலைக் குழுவிலுடைய விவாதத்திலே இந்த துறைக்காக என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர்கள் அறிவித்த ஆணையையொட்டி ஒரு அதிகாரி உடன் போய் பார்த்து 12 விடுதிகளில் மின்வசதி குறைபாடு 220 விடுதிகளில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை 285 விடுதிகளில் போதிய கழிப்பிட வசதியின்மை காணப்பட்டன, இவற்றில் பெரும்பாலான குறைகள் தனியார் கட்டிடங்களில் இயங்கிவரும் விடுதிகளில்தான் நிவர்த்தி செய்யப்பட உள்ளன. வருகின்ற கல்வி ஆண்டு தொடங்குவதற்குள் இக்குறைகள் களையப்படவேண்டும் என மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித்

1992 மார்ச் 23]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

தலைவி அவர்கள் ஆணையிட்டுள்ளார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 517 விடுதிகளில் காணப்படும் இக்குறைகளை நீக்க சுமார் குறைந்தபட்சம் ரூ. 25 லட்சம் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவை அனைத்தும் தனியார் இடங்கள், வாடகைக்கு இருக்கிறோம், ஆனாலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசே உடனடியாக செலவு செய்து இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்கட்டும், அதற்குப் பிறகு அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரர்களிடம் வாடகை கொடுக்கிறபோது அதைப் பிடிக்க முடியுமா, எப்படி பிடிப்பது என்பதை நீங்கள் ஆராய்ந்து கொள்ளுங்கள், எனக்கு இந்தக் குறைகள் நீக்கப்பட்டாக வேண்டும், வருகிற கல்வி ஆண்டு தொடங்குவதற்கு முன்பு இவைகள் முடிக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்.

இன்னொரு புதிய திட்டம், கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே தான் இருக்கிறது, அந்தத் திட்டம் சாதாரணத் திட்டமல்ல, ஏதோ ரூ. 37 கோடி என்னிற்கு, அந்த உணர்வுதான், நம்முடைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், அவர்களைச் சரியான பாதையிலே வழி நடத்திச் செல்கிறோமா என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனை, விடுதிகளிலே தங்கியிருக்கின்ற மாணவர்கள் படிப்பதற்கு பத்திரிகைகள் கிடையாது, படிப்பதற்கு நூல் நிலையம் கிடையாது. இதைப்பற்றி முன்னாலே யாரும் சிந்திக்கவில்லை, உறவு கொண்டாடுகிறவர்களும் சிந்திக்கவில்லை. ஆனால் இன்றைய முதலமைச்சர்தான் திராவிட இயக்கத்தினுடைய வழிவழியாக வந்து இந்த இயக்கத்தை காப்பாற்றுகிற ஜனநாயக, உயிர்நாடியாக விளங்குகிற புரட்சித் தலைவர்தான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சுமார் ரூ. 20 இலட்சம் செலவு செய்து அந்த விடுதிகளில் ஒரு ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வந்தாக வேண்டும், சிறிய நூலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டாக வேண்டும், அதிலே திருக்குறள், மகாகவி பாரதியார், பாலேந்தர் பாரதிதாசன், பேரறிஞர் அண்ணா, தந்தை பெரியார் போன்றவர்களுடைய நூல்கள் எல்லாம் அங்கே வைக்கப்பட்டாக வேண்டும், அதற்காக ரூ. 20 இலட்சத்தை ஒதுக்குங்கள் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு புதிய விடுதி கட்டிடங்கள், எவ்வளவோ கஷ்டம்தான் இருக்கிறது, நம்மாலே அவ்வளவு மாணவர்களுக்கும் விடுதிகள் கட்டித் தர முடியவில்லை. ஆனால் கிராமப் பகுதிகளிலேயிருந்து வருகின்ற மாணவர்களுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி பிற்பட்ட, மிகவும் பிற்பட்ட மற்றும் சீர்மரபினர் மாணவியர் என இங்கேயே நம்முடைய திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்,

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

பிற்பகல் 1-40

51 சதவீதம் நாங்கள் பெண்கள் இருக்கிறோம், இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்குகிற தொகையில் கொடுக்கிற வேலை வாய்ப்பில் பெண்களுக்கு 50 சதவீதம் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்த 50 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு ஒதுக்கியதற்கே உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது, அதிலும் 20 சதவீதம் மிக பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினருக்கு ஒதுக்கியதற்காக உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கு இருக்கிறது, அதனாலேதான் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கோரிக்கைகளை வைக்கிறீர்களே, இந்தச் ஜாதியை சேருங்கள், அந்த ஜாதியைச் சேருங்கள். இதை கீழே கொண்டு போங்கள் என்று—அதிலே தலையிட முடியாமல் இருக்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள், அவருக்கே உரிய திறமையோடு குறிப்பிட்டார். அவர் ஆலோசனை சொல்லியதை நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை, இங்கிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதற்காகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இவருக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. அவர் ஒரு 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அமைச்சராக இருந்தவர், அவர் காலத்திலேயும் அரசாங்கம் இருந்தது. எப்படி உச்ச நீதி மன்றத்தினுடைய ஒரு அறிவுரையை ஒட்டி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்திலே இரண்டாவது பிற்பட்டோர் நலக் குழு அமைக்கப்பட்டது என்பதும், அந்த பிற்பட்டோர் நலக்குழு பரிந்துரைகள் என்ன கொடுத்தது என்பதும், அதன் மீது புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக் காலத்திலே 85-வது ஆண்டிலே இன்னின்னார் இப்படிப்பட்டவர்கள் என்று விகிதப்படுத்தி அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பதும் அவருக்கு மிகத் தெளிவாகத் தெரியும், அதனாலே வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு போனதும் தெரியும், ஆனால் அதையும் மீறி தமிழகம் இன்றைக்கு அதை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதும் தெரியும், ஆனாலும் அவர் ஆலோசனை வழங்குகிறார், ஆலோசனை வழங்குகிற உரிமையை நாம் பறிக்க முடியாது, ஆனால் ஆலோசனை வழங்குகிற போது, இந்த இடத்திலே அவர் இருந்தாரே அப்பொழுதே அதையெல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்ததற்கு என்ன காரணம் என்பது அவருக்கே தெரியும் அல்லவா? தெரிந்ததை ஏன் இப்போது மறைக்க வேண்டும்? அதனாலேதான் நம் முடைய உறுப்பினர் திரு. கே. கே. சின்னப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் சொன்னால் அவருக்கு கோபம் வரும். அதிலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர், அதுவும் அவர் சார்ந்திருக்கிற பிரிவைச் சேர்ந்தவர், அவருக்கு ஜாதியிலே நம்பிக்கை இல்லை—அதை நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன், ஆனால் இன்றைக்கு வேறு வழியில்லை, அதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை

1992 மார்ச் 23] [திரு இராம வீரப்பன்]

அவருக்கு வந்து விட்டது. அதற்குக் காரணம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சில நேரங்களிலே சரியாக அடையாளம் கண்டு கொள்கிறார்கள். அதனாலே வந்த விளைதான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஏன் அன்றைக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்களே 'ஏன் நீங்கள் ராஜினாமா செய்யவில்லை' என்று. அப்படி ராஜினாமா செய்வதற்கு அவ் ரால் எப்படி முடியும்? பதவிதான் பெரிது என்று ஏற்றுக் கொண்டதற்கு பிறகு சமூகமாவது, ஜாதியாவது மக்களாவது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. அரசியல் நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக அதைப்போய் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் சில ஆயிரம் கோடி களிலே திட்டம் வருகிறபோது (குறுக்கீடு) நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டது. தயவுசெய்து நான் முடித்து விடுகிறேன். கடைசியில் வேண்டுமானால் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அமைச்சர் முடித்த பிறகு கடைசியிலே கேளுங்கள். கடைசியில் விளக்க உங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : ஏனென்றால் அவர் மிகுந்த அனுபவசாலி. அதனால் ஒரு சில ஆலோசனைகளை யெல்லாம் சொன்னார். அந்த ஆலோசனையெல்லாம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையிலே நாங்கள் இருக்கிறோமா அல்லது செய்ய விரும்பாத சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோமா என்று சொல்லியாகவேண்டும் அல்லவா? அது அவருக்கே தெரியும் அல்லவா? நான் கடுமையான வார்த்தை களால் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் திரு. கே. கே. சின்னப்பன் அவர்கள், அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது சொன்னார். அந்த ஜாதிக்காக போராடுகிறேன் என்று சொல்கிறீர்களே என்று சொன்னார். ஆனால் மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அப் படி இங்கே சொல்லவில்லை. நாங்கள் பாட்டாளிக்காக போராடு கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதையேதான் முன்னாலேயே சொன்னேன். பசுத்தோல் போர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உள்ளே இருப்பது ஜாதி வெறி பிடித்த புலி என்று. அதிலே ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை. தமிழகம் அதை அடையாளம் கண்டு கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் புலியை எங்கே ஏவுகிறார்கள் என்பதும் தெரிகிறது. நான் சொல்கிறேன். ஏதோ எல்.டி.டி. இ.க்காரர்கள் தான் நம் முதலமைச்சரை குறி வைக்கிறார்கள் என்று மாத்திரம் எண்ணி விடாதீர்கள். இன்றைக்கு இவ்வளவு புகழ் மிக்க ஒரு ஆட்சியை நிலைநிறுத்தியிருக்கிற எல்லா தரப்பு மக்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தலைமை யின் மீது இங்கே இருப்பவர்களும் குறி வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வில்லை. அதற்காகத்தான் நீங்கள் ஜாதி துவேஷத்தைக் கிளப்பு

[திரு இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

கிறீர்கள். அதற்காக பல்வேறு காரணங்களை சொல்லுகிறீர்கள். அதற்காகத்தானே பல ஆயிரம் கோடி செலவிட்டு இந்த நாட்டிற்கு வாராத மாண்போல் வருகிற அந்த மின் திட்டத்தை வர விட மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் கூட என்ன பேசுகிறார்கள்? காவல் துறையினர் கைது செய்ய வந்தால் அவனை அடியுங்கள், உதையுங்கள், வெட்டுங்கள் என்று பேசுகிறார்களா இல்லையா? இவைகளை யெல்லாம் வெளியிலே பேசுவது இங்கே வந்தால் பசு வேஷம் போடுவது. இங்கே பசு; வெளியிலே போனால் புலி. இதை இந்த நாடு தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவேதான் சொல்கிறேன், இந்த விடுதிக் கட்டிடங்களை யெல்லாம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். நிச்சயமாக ஆசைப்படுகிறோம். ஆனால் எவ்வளவு முடிகிறது என்பதுதான் பிரச்சினை. அவர்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதற்காக அங்கே இருக்கிறோம். எவ்வளவு பேர்கள் முடியுமோ அவர்களை அங்கே தங்க வைத்து படிக்க வைக்கிறோம். இங்கே நீங்கள் உணவுக் கட்டணத்தையெல்லாம் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டீர்கள். அது ஒன்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடையே கவனத்திற்கு வைக்காமல் இல்லை.

பிற்பகல் 1-45.

நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு இந்தத் துறையினுடைய மானிய கோரிக்கை பற்றி முதல்வரோடு விவாதம் நடத்தினோம். நடத்துகின்றபோது 70 ரூபாய் இருக்கிறது உயர்த்துங்கள் என்று கேட்டீர்களே, அதை நீங்கள் என்ன கேட்பது, அவர்களே கேட்டார்கள். இது என்ன அநியாயம், 70 ரூபாய் தானே கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இது எப்படி போதும்? ஆனால் உடனடியாக அவர்களை பயமுறுத்துவது நிதிநிலை. அங்கே நிதிச் செயலாளர், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இல்லை-இருந்தாலும் அவர்களும் இதற்காக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். பிற்படுத்தப் பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவே மாட்டார்கள். நிச்சயமாகத் தெரியும், ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இதை பரிசீலிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மகிழ்ச்சியை நான் இங்கே சொல்கிறேன். 70 ரூபாய் போதாது. அதை அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் இதை நான் நிதித்துறையோடு கலந்து பேசிவிட்டு பரிசீலிக்கின்றேன். ஏனென்றால் இது ஒன்றும் அவ்வளவு சாதாரணத் தொகை அல்ல. இதிலே எவ்வளவு பேருக்கு நாம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்றால் அதிலே தான் இருக்கிறது. இலட்சக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு நாம் கொடுத்தாக வேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இதிலே செலவழித்தாக வேண்டும். ஆகவே தான் அதை பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் உறுப்பினர் இந்த மின் உற்பத்தியைப் பற்றி பேசலாமா என்றால் அவர்

1992 மார்ச் 23]

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

ஆண்டிமடம், ஜெயங்கொண்டம் அந்தப் பகுதியிலேயிருந்து வந்திருக்கிறவர். அது பிற்படுத்தப்பட்டோர் வாழ்கின்ற பகுதி. 80%, 90% அங்கே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அல்லவா தெரியும் அந்த அருமை. அவர்களுக்கு அல்லவா இந்த நாட்டிலே ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு பட்டபாடு தெரியும். இங்கே கூட மைனாரிட்டி கமிஷனைப் பற்றி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக திருச்சி தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார். நான் நேரம் இல்லாததால் சுருக்கமாக இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். மைனாரிட்டி மக்கள் இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலங்களிலேயும் இல்லாத வகையில் தோழமையோடு, சகோதர உணர்வோடு, உறவோடு வாழ்வது தமிழ் மாநிலம் தான். அதற்கு விதை விதைத்தது திராவிடர் இயக்கங்கள் தான். அதற்கு இன்றைக்கு தலைமையேற்று, அதை வழி தவறாமல், நெறி தவறாமல் வழி நடத்திச் செல்கிறவர் இன்றைய தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆகவே மைனாரிட்டியினுடைய உரிமைகளைப் பற்றியோ, மைனாரிட்டிகளுக்கு உள்ள பாதுகாப்பைப் பற்றியோ கிஞ்சித்தும் யாரும் கவலைப்பட வேண்டாம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது நூல் நிலையத்தை 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே தொடங்குங்கள் என்று சொன்ன மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் 6 விடுதிகள் கட்டுவதற்கு 57.84 இலட்சம் இப்போது நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளார்கள். ஹட்கோ உதவியின் மூலம், இன்னும் 18 விடுதிகளுக்கான நிதி உதவியைப் பெற்று மொத்தம் 24 விடுதிகள் சுமார் இரண்டு கோடியே 34 இலட்சத்திலே கட்டவிருக்கிறோம். 24 விடுதிகள் இந்த ஆண்டிலே கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய ஆணை, அடுத்த 5 ஆண்டுக்காலத்திலே இந்த அரசு விடுதிகள் அனைத்துக்கும் சொந்தக் கட்டிடங்கள் வருவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் போல அவர்கள் சொன்னார்கள், மாணவியர், மாணவியர் என்று அதைத்தான் சென்ற ஆண்டே மாணவிகளுக்காக 25 விடுதிகள் அறிவிக்கப்பட்டன. அவை அனைத்தும் பெண்களுக்குத்தான். இந்த ஆண்டு 13 விடுதிகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளும் பெண்களுக்குத்தான். இது என்ன அக்கிரமம், பாரபட்சம் இல்லையா என்று கேட்க முடியாது. இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று சில ஜாதிகளை அல்லவா சொல்லுகிறோம். ஆனால் இந்த நாட்டில் பெண்களே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் தான். அதிலே ஒருசில வரைங்களாக மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் போல, அன்னை

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

இந்திரா காந்தியைப் போல இந்த நாட்டிலே தோன்றியிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அதைப்போல பல்வேறு பிரிவுகளிலே பல தலைவிகள் தோன்றி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தப்பி பிறந்தவர்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் பெண்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாகவே கருதப்படுகிறார்கள். ஆகவே தான் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கிறார்கள். 30% என்ன? அனைத்தும் பெண்களுக்கே கொடுங்கள் என்கிறார்கள். ஏனென்றால் பெண்கள் தான் கிராமங்களிலேயிருந்து வர முடியாது. அவர்கள் பஸ்களைப் பிடித்து அல்லது இடங்களைப் பிடித்து கல்வி கற்க முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு முன்னுரிமை தாருங்கள் என்று பெண்களுக்குத் தான் அவைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன என்பதையும் சொல்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-50

மேற்சொன்ன கொள்கைப்படி, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீர் மரபினர் மாணவியருக்கென 13 புதிய விடுதிகள் இவ்வாண்டு கிராமப்புறங்களில் 23.68 இலட்சம் செலவில்தொடங்கப்படுகிறது பெண்களுக்கு மாத்திரமே தான். அதைப் போல இனிமேல் தொடங்கப்படுகிற, கிராமப்புறங்களில் தொடங்கப்படுகிற விடுதிகளில் பெண்களுக்குத்தான் முன்னுரிமை. அதைப்போல உயர்நிலைப் பள்ளிகள், சீர் மரபினர்களுக்கான 5 நடுநிலைப் பள்ளிகள் 6.10 இலட்சம் செலவில் உயர்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்படுகிறது. விடுதிக்கான பொருட்களை வாங்குவதற்கு, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினர் விடுதிகளுக்கு 5.13 இலட்சம் செலவில் 205 விடுதிகளுக்கு ப்ரஷர் குக்கர்களும், 4.80 இலட்சம் செலவில் 80 விடுதிகளுக்கு மாவரைக்கும் இயந்திரங்களும் இவ்வாண்டு வழங்கப்படும். இதைத் தவிர இங்கே உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பாராட்டினீர்கள். குயவர்களை இதுவரை யாருமே கவனிக்கவில்லை. அவர்களுக்கும் இங்கே வாழ்கின்றவர்கள் தான். இதற்கு அடிப்படையாக, அந்தத் தொழிலுக்கு உதவுகின்ற அந்த சக்கரத்தை இயந்திரத்திலே பயன்படுத்துகின்ற வகையில் 5 இலட்சம் செலவில் நூறு குயவர்களுக்கு, குலாலர்களுக்கு தருகின்ற திட்டத்தைப் பாராட்டினீர்கள். அதைத்தான் அவர்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டோர், நீங்கள் ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டும், சென்சஸ் எடுக்க வேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லுகிறீர்களே அதைத்தான் ஏற்கனவே இந்தத் துறை செய்து கொண்டிருக்கிறது பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் இவர்களிலேயும் விடுபட்டோர் இருக்கிறார்கள். இதற்குள்ளே நுழைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இதிலே வெளியே நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை கண்டறியுங்கள். அந்த பிரிவினர் யார் என்று பாருங்கள். அவர்களுக்கு திட்டங்களை

1992 மார்ச் 23] [திரு. இராம வீரப்பன்]

நாம் திட்டியாக வேண்டும். நிறைவேற்றியாக வேண்டும். அப்படி கண்டுபிடிக்கின்ற அந்த பிரிவிலே ஒரு பிரிவுதான் நம்முடைய குயவர்கள், குலாலர்கள். அதைப் போல சலவையாளர்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். அவர்களுடைய குறைகள் என்ன என்பது எல்லாம் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அந்த மானியம், கடன் உதவி போதாது என்றார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள்; 12 ஆயிரம் ரூபாய் வரம்பு என்று வைத்து இருக்கிறீர்கள் என்று. அதை இப்போது உயர்த்த முடியாத சூழ்நிலையில் தான் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றை மார்திரம் அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., தேர்வுகளுக்காக, சிறப்புப் பயிற்சி. அந்தப் படிப்பைச் சொல்லித் தருகின்ற விடுதிகளிலே 12 ஆயிரம் உச்சவரம்பு வைத்து இருக்கிறோம். அதை ஏன் வைக்கிறீர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்கெனவே பரிசீலிப்பதற்கு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., போன்ற தேர்வுக்காக சிறப்புப் படிப்பை படிக்கின்ற அந்த சிறப்புப் பயிற்சியைப் பெறுகின்ற மாணவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு, வருமான வரம்பு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லுகிறேன். அதைப்போல இந்த ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். பயிற்சியில் யார் தேறினார்கள் என்று கேட்டார்கள். இதுவரை சுமார் 24 பேர் தேறியிருக்கிறார்கள். அதிலே பல பேர் இங்கேயே நம்முடைய அரசாங்கத்திலே பணியாற்றுகிறவர்கள் எல்லாம் கூட இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் கூட இருக்கிறார்கள். மொத்தம் 24 பேர் தேறியிருக்கிறார்கள். அதனாலே தான் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தப் பயிற்சி அளிக்கின்ற நிறுவனம் சரியாக நடத்தப்பட்டு ஆகவேண்டும். அது ஒரு கட்டிடம் இல்லாமல் ஒரு வாடகைக் கட்டிடத்திலே ஏதோ அரை குறையாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதற்காக இந்த ஆண்டு 35 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், கட்டிடத்தைக் கட்டுங்கள்; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதிலே இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளியுங்கள், என்று. இந்தியாவிலே நாம் யாருக்கும் இளைத்தவர்கள் அல்ல; சளைத்தவர்கள் அல்ல; அறிவிலே, ஆற்றலிலே, ஆனால் வாய்ப்புகள் கிடைக்காததனாலே நாம் பின்தங்கி இருக்கிறோம். இந்த மக்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களே தவிர பிற்பட்டவர்கள் அல்ல. அதனாலே தான் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்றே சொல்லுகிறோம். மற்றவர்

[திரு இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

களாலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், அவர்களை கைத்துாக்கி விடுவதற்காகத் தான் திராவிடர் இயக்கத்தினுடைய வாரிசாக அந்த லட்சியத்தினுடைய சின்னமாக இன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை அவர்களே வைத்து இருந்தார்கள். இன்றைக்கு என்னிடத்திலே தந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த லட்சியத்தை மேற்கொண்டு, இந்தத் துறையை நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அதன்படி அந்த வழியிலே பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சீர்மரபினர் தமிழகத்திலே 67 சதவீதம் பேர் இருக்கின்ற இந்த மிகப் பெரும்பாலான மக்களுக்கு பாடுபட என்றைக்கு நாம் தொடங்கினோம்? 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. 70 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு மத்திய அரசாங்கம் கண் விழித்து பாரித்து இருக்கிறது. அது தமிழகத்தினுடைய ஆற்றல் மிக்க போராட்ட உணர்வினாலே நாம் எழுப்பிய உணர்ச்சியினாலே தான். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதற்காக நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மறைந்த ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை இன்றைக்கு மாண்புமிகு நரசிம்மராவ் அவர்கள் செயலில் காட்ட முனைந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் 200 கோடி போதாது. இன்னும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலே மாநிலங்களுக்கு மிக அதிகமான அளவிலே 67 சதவீதம் இருக்கின்ற தமிழ் நாட்டின் பிற்படுத்தப்பட்டோர் துறைக்கு நங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் வீடுகள் கட்டித் தர முடியும். அப்போதுதான் மானியங்களை உயர்த்த முடியும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கொள்கைப் பிரச்சினைகள் நம்முடைய தமிழக அரசின் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களாலே கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. நிச்சயமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சொன்ன ஜாதிகளைச் சேர்ப்பது என்பது பற்றி இன்றைக்கு அது ஒரு சிக்கல் நிறைந்த பிரச்சினை. 10, 12 நாட்களாக நான் கேள்விக்கு பதில் அளித்துக்கொண்டே வருகிறேன். அவற்றிற்கெல்லம் இப்போது தான் 85-லே ஒரு உத்தரவுப் போட்டோம். 7 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. ஆகவே, வருகிற காலத்தில், காலத்திற்கு ஏற்றவாறு இந்த கொள்கைகளை எப்படி சீர்திருத்துவது; எப்படி சீரமைப்பது மத்திய அரசினுடைய கொள்கை முடியும் கிடைத்ததற்குப் பிறகு, அதற்குப் பிறகு மாநில அரசு, தமிழக அரசு மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முடிவு எடுப்பார்கள். இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 37 கோடி அல்ல; நீங்கள் கணக்கு எடுத்தால் இது 3,700 கோடிக்குப் போய் நிற்கும். அது தனித் தனி துறைகளுக்குள்ளே ஒளிந்து கொண்டு இருக்கிறது. கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம்; நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம்

1992 மார்ச் 23] [திரு. இராம வீரப்பன்]

என்பது பழமொழி. அதைப்போல இன்றைக்கு பல்வேறு துறைகளின் மூலம் இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவைகளிலே விடுபட்டவர்களை அவர்களில் கவனிக்க முடியாமல் போகின்றவர்களை கவனிப்பதற்காகத் தான் இந்த 37 கோடி ரூபாய். ஆகவே, உங்களுடைய கருத்துக்கள் அனைத்தையும் அரசு கவனத்திலே எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லி, வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பொறுத்தவரை, பொதுவாக விளக்கங்கள் அளித்து இருக்கிறேன் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1.55

மாண்புமிகு பணரூட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அரிய ஆலோசனைகள் சிலவற்றையெல்லாம் வழங்கினார்கள். அதையெல்லாம் ஏன் செய்ய முடியாது என்பது அவருக்கே தெரியும். நாங்கள் செய்ய முடியாதவர்களும் அல்ல; செய்யத் தெரியாதவர்களும் அல்ல; அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சரும் இன்றைக்கு இல்லை. இவரைவிட்டால் ஆற்றில் நிறைந்த முதலமைச்சர் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்போது இந்த நாட்டிற்கு இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடையாது. ஆகவே, நீங்கள் சொல்லித் தான் அதைச் செய்யவேண்டுமென்கின்ற அந்தப் பரிதாபகரமான சூழ்நிலையும் இல்லை. ஆனாலும் சொல்லுங்கள். நீங்கள் இங்கே ஒன்றை சொல்கிறீர்கள்; வெளியிலே போனால் வேறு ஒன்றாகச் சொல்லுகிறீர்கள். எல்.டி.டி. இ-யைத் தடை செய்ய முடியாது என்கின்ற மிகப் பெரிய கருத்தைக் கூட சொல்லி இருக்கிறார். நான் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை ஆனால் அதை வெளியிலே போய் சொல்கிறார். அதை இங்கே சொன்னால் அல்லவா தெரியும். ஆகவே, அவர்களுடைய ஆலோசனையெல்லாம் அவர் ஏற்கெனவே இருந்து பார்த்து, அவர் செய்ய முடியாது என்று விடப்பட்ட சில ஆலோசனைகள். ஆனாலும் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை முடியாது என்பது இல்லை. இந்த முதலமைச்சரைப் பொறுத்தவரை முடியாது என்பது இல்லை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனாலும், பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட; சீர்மரபினருக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவையும் எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்கள் வந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொண்டு நிறைவேற்றும் என்கிற உறுதியைச் சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

[1992 மார்ச் 23]

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சென்சஸ் என்று குறிப்பிட்டது டாக்டர் அம்பாசங்கர் அவர்களுடைய அறிக்கை பற்றியல்ல. அம்பாசங்கர் அறிக்கைக்குப் பிறகு நடந்ததெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறைவதற்கு முன்பு பல்வேறு வகுப்பு இயக்கங்களிடத்திலேயிருந்து மனுக்களையெல்லாம் பெற்றார்கள். அது அப்படியே இருக்கிறது. நான், இப்பொழுது புதிதாக வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் அதைச் சொன்னேன். 1991 வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது புதிதாக எடுக்கிறபோது, ரியாலிஸ்ட்டிக் பிகர்ஸ், உண்மையான புள்ளிவிவரங்கள் நமக்குத் கிடைத்தால் அதை வைத்து 5 பிரிவு அல்லது 6 பிரிவு என்று, அந்த டிகிரி ஆப் பேக்வேட்னஸ்ஸை வைத்துப் போட்டால், அது ஒரு ரேஷனலாக, ஒரு நியாயமாகத் தெரியும், என்பதைத்தான் சொன்னேன். தவிர, அம்பாசங்கர் பரிந்துரைக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை நான் முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அவர்கள் என்னைப்பற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே சொன்னார்கள். நான் அவருக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்தபொழுது, சட்டநாதன் கமிஷன் வந்த பொழுது அந்தப் பரிந்துரையின் பேரில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 16-விருந்து 18 சதவீதமும், பிற்பட்ட மக்களுக்கு 23-விருந்து 31 சதவீதமும் கொண்டு வந்தது அந்த அமைச்சரவை என்பதும், அதற்குப்பிறகு பிற்பட்ட மக்களுக்கு 50 சதவீதம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். முடிவு எடுத்தபொழுது உடன் இருந்தவன் என்பதையும் நான் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மீண்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏதோ நாங்கள் பேசுவது, வெறும் வன்னியருக்காக மட்டுந்தான் என்ற கண்ணோட்டத்தோடேயே அவர் திரும்பத் திரும்பப் பேசி, ஏதோ பதவி ஆசைக்காக நான் அங்கே போய் அவர்களுடைய வாக்குகளை வாங்கி, அதற்காகப் பேசுகிறேன் என்ற ஒரு உள்நோக்கம் கற்பிக்கின்றார். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். பதவி ஆசை யாருக்கு என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பதவி ஆசைக்காக யார் யார் என்னசெய்கிறார்கள் என்பதையும் நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் .

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது பின் தங்கிய சமுதாய கமிஷன் 1985 ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய பரிந்துரைகளைச்

1992 மார்ச் 23] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. அதிலே மிகப் பெரும்பான்மை யான உறுப்பினர்கள் தலைவர் தெரிவித்த கருத்துக்கு மாறு பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அநேக மாக, தலைவர் தெரிவித்த கருத்து என்பது தனி. மற்ற அனைத்து உறுப்பினர்களுமே மாறுபட்ட கருத்துக்களைத்தான் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்குப்பின்னால் எம்.ஜி.ஆர். தலையைமயிலே இயங்கிய அமைச்சரவை அந்தப் பரிந்துரைகளை அமுல் செய்வதில்லை என்று முடிவு செய்ததாக அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கை கிடப்பில் போடப்படும் என்றும் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களே அன்றையதினம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். 1989 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்திலே ஒரு கூட்டத்தொடரின்மூலம் கடைசி நாளில் மே மாதம் 12-ஆம் தேதி, அநேகமாக சபையிலே யாரும் இல்லாத நேரத்தில் அந்த அறிக்கை இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, அமைச்சர் அளிக்கின்ற பெரும்பாலான பதில்களில் அந்த அறிக்கையிலே என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ அந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தான் மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை கிடப்பில் போடப்பட்டதற்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற புதிய சூழ்நிலைகளைக் கருத்திலே கொண்டு முழுவதுமாக இது குறித்து ஆய்வு நடத்தி இந்தப் புதிய பரிந்துரைகளைச் சமர்ப்பிக்க மூன்றாவதாக ஒரு பின்தங்கிய சமுதாயக் கமிஷன் ஒன்றை நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு அதற்கு முன் வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுகுறித்து அரசினுடைய நிலையை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள்—இன்னும் சொல்லப்போனால் முதல்வரவர்களே அவையிலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே முதல்வர் அவர்கள் இதற்கு பதில் அளிப்பார்களேயானால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2-00

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே கருத்துத் தெரிவித்தது போல, இது குறித்து ஒரு புதிய கமிஷன் அமைப்பது பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து, விரைவில் முடிவெடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் அம்பாசங்கர் கமிஷனைப் பற்றி ஏதோ கருத்து

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

சொன்னதாக, அன்றைக்கும் ஒரு கேள்வி நேரத்திலே நம் முடைய மாண்புமிகு இராஜேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது அவையிலே சொல்லப் பட்டதாக தெரியவில்லை அல்லது எங்கே சொல்லப்பட்டது என்பதும் தெரியவில்லை, ஆனால், . . .

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கேபினட் மீட்டிங்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : கேபினட் மீட்டிங் கிலே சொல்லப்பட்டது என்பது எப்படி வெளியே வரும். இதேல்லாம் சரியாகச் சொல்ல முடியாது. அது வேறு விஷயம் (குறுக்கீடு) இல்லை. இல்லை. ஆனால், அந்த அம்பாசங்கர் கமிஷன் அறிக்கையை ஒட்டித்தான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே 1985-இல் அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதிலே தான், பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினர் உள்ளிட்ட 201 பிரிவுகளை பேக்வேர்ட் என்று குறிப்பிட்டு அதை ஏற்றுக் கொண்டுக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற சில கருத்துகள் ஏற்கப்படாமலிருக்கலாம் துரதிருஷ்டவசமாக இரண்டு கமிஷன்களுக்கும் தலைவராக போடப்பட்டவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள். அதனால் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள் மற்றப் பிரிவினர். வன்னியர்கள் எப்படி அதிகமோ, அதைப்போல முக்குலத்தோர், அதைப்போல யாதவர்கள், மற்றவர்கள், ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாகவோ, அதிருஷ்டவசமாகவோ இரண்டு கமிஷன்களுக்குத் தலைவர்களாக ஒரு பிரிவைச் சார்ந்தவர்களே இருந்த காரணத்தினாலே மற்றவர்கள் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள்.

ஆனால், அம்பாசங்கர் கமிஷன், அந்த அறிக்கையை யெல்லாம் வைத்துத்தான் இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான 50 சதவிகிதத்தில் பயனடையும் 201 பிரிவுகள் அடங்கிய ஒருங்கிணைந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்கிற பட்டியல் உருவாக்கப்பட்டு 1985-இலே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இதைப்பற்றி பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்குச் சொல்வதற்கே உள்ள ஒரு காரணமும், இரண்டு வழக்குகள் நீதிமன்றத்திலே இருக்கின்றன. உச்ச நீதிமன்றத்திலே இந்த 50 சதவீதம் என்று ஒதுக்கியதை எதிர்த்து வழக்கு இருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு இந்த மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 20 சதவீதம் என்று ஒதுக்கியதை எதிர்த்து உயர்நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. இதற்கிடையிலே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு வழக்கு மண்டல் கமிஷனைப் பற்றி வேறு இருக்கிறது.

1992 மார்ச் 23] [திரு. இராம வீரப்பன்]

இவைகளெல்லாம் தெளிவானதற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் அதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு தான் இதைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த பரிபடுத்தப்பட்டோருக்காக எப்பொழுது, எந்த நன்மைகளை, எந்த வகையிலே செய்ய முடியுமோ அவைகள் அனைத்திற்கும் அவர்கள் முன் வந்து செய்வார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஏதோ தனிப்பட்ட முறையிலே சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நான் தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்லவில்லை கொள்கையைத்தான் சொன்னேன். நான் இங்கே கொள்கையைத்தான் பேசினேன். எல்லா ஜாதிக் கும் பேசினேன் என்று அவர் சொன்னார், நீங்கள் எல்லா ஜாதிக் கும் இங்கே பேசுவீர்கள், அப்படித்தான் பேசுவீர்கள்; ஆனால் வெளியிலே போனால் ஒருஜாதிக் குப் பேசுகிறீர்கள் என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய கருத்தை சொல்லிவிட்டீர்கள்; அவருடைய கருத்தையும் சொல்லிவிட்டார். திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதற்குள் நான் போகவில்லை. உச்ச நீதிமன்றத்திலேயும், உயர்நீதி மன்றத்திலேயும் இருக்கிற வழக்குகளினுடைய சாராம்சம், பேக்வேர்ட்டென்ஸ்ஸுக்கு என்ன கிரைட்டரியா அடாப்ட் பண்ணுகிறீர்கள் என்பதுதான். ஆகையினாலே, இந்தக் கமிஷனை இப்பொழுது போடுகிற பொழுது அது என்னென்ன கிரைட்டரியா என்பதை தெளிவாக வகுத்துப் போட்டால், அப்படியே, அந்தப் பரிந்துரைகள் செல்லுபடியாகும். ஆகவே, இந்த மூன்றாவது கமிஷன் அமைக்கின்ற பொழுது அதை அடிப்படையாக வைத்து அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அம்பாசங்கர் கமிஷனே உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய அறிவுரையின் மீதுதான் அமைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தெரிவிக்கிறாரே, கிரைட்டரியா—கிரைட்டரியா உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கினால்தான் தானே கிரைட்டரியாவே வரும். உச்ச நீதிமன்றம் அதிலே ஒரு தெளிவான வரைமுறைகளைச் சொன்னால்தானே நமக்குத் தெரியும். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் இந்த விதியின்படி கணக்கு எடுங்கள்; இந்த விதியின்படி ஜாதிகளைப் பகுத்துப் பாருங்கள் என்றெல்லாம் நாம் தெளிவாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவேதான் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்த மூன்றாவது கமிஷன் அமைப்பதிலே அவர்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஏதோ நாங்கள் வேண்டாமென்று, அரசு

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1992 மார்ச் 23]

தவிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற—இப்பொழுதுதான் எட்டு மாதங்கள் ஆகியிருக்கின்றன, இதற்கு முன்னாலே எவ்வளவோ காரியங்கள் நடந்து போயிருக்கின்றன.

ஆக, இன்றைக்கு இருக்கிற உச்ச நீதிமன்றமோ, உயர்நீதி மன்றமோ, இதற்கு என்ன விளக்கம் சொல்லப் போகிறார்கள், முன்னாலே கொடுத்த 'டைரக்ஷ்'னைப் போல அம்பாசங்கர் கமிஷனும், சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய டைரக்ஷன் பேரிலேதான் அமைக்கப்பட்டது. அப்படி ஒரு டைரக்ஷன் வந்தால், அதற்குப் பிறகு கூட நாம் தெளிவாக இருக்க முடியும். ஆனால், இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் மீண்டும், மீண்டும் ஏதாவது நீங்கள் செய்யுங்கள், செய்யுங்கள் என்று, நாம் ஏதோ செய்யாதிருப்ப பதைப்போல சொல்ல வேண்டாம். அப்படிப்பட்ட உணர்வை அல்லது கருத்தை வெளியிலே உருவாக்க வேண்டாம்.

பிற்பகல் 2-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு. மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப் படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மற்றும் சீர் மரபினர் முதலியோர் நலன். வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என அறிய விரும்புகிறேன். திரு. எச். எம். ராஜு.

திரு. எச். எம். ராஜு : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எச். எம். ராஜு அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

திரு. ஜி. பழனிசாமி தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறாரா என அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. பழனிசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

“பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர் மரபினர் முதலியோர் நலன் பற்றிய 32-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ், ரூ. 36,93,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”

என்னும் மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

1992 மார்ச் 23]

[பேரவைத் தலைவர்]

ஏற்போர் 'ஆம் என்க— (ஆம்).

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க— (இல்லை).

ஏற்போரே அதிகமென்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம்; தீர்மானம் நிறைவேறியது.

அரசுக்குக் கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை, மீண்டும் நாளை (24—3—1992) காலை 9.30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2.06 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

31. 1984-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஒளிப் பதிவுச் சிறுபேழைப் பதிவுக் கருவிகளின் மூலமாகத் தொலைக் காட்சிப்பெட்டி திரையில் திரைப்படங்கள் காட்டுதல் (முறைப்படுத்துதல்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள் (திரைப்படங்கள்) துறையின் 11—11—1991-ஆம் நாளிட்ட 1682-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. 1984-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஒளிப் பதிவுச் சிறுபேழைப் பதிவுக் கருவிகள் மூலமாகத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி திரையில் திரைப்படங்கள் காட்டுதல் மற்றும் கம்பிவடத் தொலைக் காட்சி அமைப்புக் கோவைகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 7/1984) 22(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.)

32. தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் 1989—90-ஆம் ஆண்டிற்கான எட்டாவது ஆண்டறிக்கை. (1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

33. தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் 1990—91-ஆம் ஆண்டிற்கான ஒன்பதாவது ஆண்டறிக்கை. (1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது).

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்

35. சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் மூன்றாவது அறிக்கை, 1991—92.

36. உடுக்குறியிடாத வினாக்கள்—விடைகள் (எட்டாவது பட்டியல்) (வரிசை எண் 1 முதல் 50 வரை).